ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι

Ἐτησία· Σελ. 12 — Ἐτησία Σελ. 15

Ἑξάμηνος » 6 — Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 140 (775).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 22ᾳ Δεκεμβρίου 1921.

Η ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Χωρίζει τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν κόσμον ἀπὸ τῆς συμβατικῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἑορτάζεται ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος ὀλίγον χρονικὸν διάστημα καὶ ἡ ψυχὴ διὰ τοῦτο ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀγήκουσιν εἰς τὸν ὀρθότερον τύπον τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε πλέει εἰς τὸ ὑπερκόσμιον ἠθικὸν φῶς τὸ ὁποῖον φέρουσιν εἰς τὸν κόσμον τὰ ποιητικὰ Χριστούγεννα.

Αἴρα ἀρωματισμένη ἀπὸ τοῦ βάθους δέκα ἐννέα αἰώνων καὶ 20 ἐτῶν φέρει εἰς ἡμᾶς τὴν πνοὴν τῶν ἀληθεστέρων ἰδεῶν καὶ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα προῆλθον ποτὲ ἀπὸ Θρησκευτικοῦ Ἀρχηγοῦ. Καὶ τοῦ πιστοῦ οἱ πνεύμονες ἀναπνέουσιν ἁπλήστως ἀπὸ τὴν καθαρὰν ἀτμοσφαῖραν τὴν ὁποίαν ἐκόρεσε διὰ θρησκευτικοῦ ὀξυγόνου ὁ ὑπερκόσμιος υἱὸς τῆς Παρθένου.

Ἡ ἀνθρωπότης, ὡς ἐὰν δὲν εἶχεν ἀναπνεύσει αἰῶνας ὁλοκλήρους, ροφᾷ κυριολεκτικῶς τὴν ἡδεῖαν πνοήν, καὶ ἐνῷ ἐκινδύνευσε νὰ γίνῃ οἰκτρὸν θῦμα ψυχικῆς ἀσφυξίας, αἰσθάνεται καὶ πάλιν τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς νὰ ἀναζωογονῆται, τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορῇ καὶ πάλιν ζωηρὸν εἰς τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰς δυνάμεις της νὰ ἐπανέρχωνται τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀπαισιώτερος καὶ φρικτότερος θάνατος ἐτάνυε τὰς μελανὰς πτέρυγάς του ὑπεράνω τῆς ἀθλίας κεφαλῆς της.

Καὶ τοιουτοτρόπως ὁ Χριστὸς ἀναδεικνύεται πράγματι ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ὄχι διὰ λέξεων ἀφῃρημένης διδασκαλίας, ἀλλὰ διὰ πραγματικῆς ἀναστάσεως τῆς σχεδὸν νεκρωμένης ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία εἶχε πέσει ὑπὸ τὸ δηλητήριον τῆς καταχρηστικῆς ἡδονῆς καὶ τῆς εὐτελοῦς ὑποδουλώσεως εἰς τὸ ὑλιστικὸν καὶ κατώτερον ἐγώ.

Ἥρως ἠθικὸς ὑπῆρξεν ὁ Σωκράτης διὰ τοὺς Ἕλληνας, πνευματικοὶ φωστῆρες διὰ τοὺς Ἰουδαίους οἱ μεγάλοι Ἑβραῖοι δραματισταὶ καὶ ὑψηλοφάνταστοι προφῆται, ἰδανικὸς διδάσκαλος ὁ Σενέκας ἐκπέμπων τὰς ἀστραπὰς τῆς καθηκοντολογίας του πρὸ τῆς οἰνόφλυγος καὶ διεφθαρμένης Ρώμης· ἀλλ' αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ τῶν μεγαλοκηρύκων αὐτῶν φέρουσι τὸ ἀποτέλεσμα ἐκεῖνο μόνον, τὸ ὁποῖον φέρουσιν εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν τὰ ὅμοια φυσικὰ φαινόμενα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἠλεκτρικῆς ἰσορροπίας—ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις—εἰς τὰ ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα· ἀποτέλεσμα προσωρινόν, στιγμιαῖον σχεδόν, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη τῆς αἰωνίας ἐπαναλήψεώς του κατ' ἐναλλαγὴν μονότονον καὶ κουραστικήν.

Ὁ Μέγας ὅμως ἀναμορφωτὴς περιτυλίσσει ὡς ὀθόνην τὴν μολυσμένην ἀτμοσφαῖραν τῆς Γῆς διὰ νὰ ἁπλώσῃ ὑπεράνω τοῦ Πλανήτου μας νέαν τοιαύτην ἐντελῶς νέας συνθέσεως τῆς ὁποίας ὁ **χημικὸς** τύπος εἶνε Ἀλήθεια, Ἀγαθότης, Ἀρετή.

Ἡ ἀναπλασθεῖσα Χριστιανικὴ ἀνθρωπότης ἔχει ἤδη ἐνώπιόν της τὴν θαυματουργὸν συνταγὴν τὴν ὁποίαν μάτην ἐζήτησεν ἀπὸ ἀσόφους καὶ ἐμπειρικοὺς ἰατρούς, τὴν συνταγὴν τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις μεταφέρει τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου στρέφονται τὰ ὄνειρά του, καὶ αἱ θερμότερσι εὐχαί του καὶ τὸν ἀνυψώνει πράγματι ἀπὸ τὴν περιφρονημένην γῆν εἰς τοὺς θειοτέρους καὶ μαγευτικωτέρους Οὐρανούς. Ἄνοιξε, ἄνθρωπε, τὰς πηγὰς τῆς ἀγαθότητος τὴν ὁποίαν ἔλαβες φυσικήν, δρόσισε τὰ ξηρὰ χείλη τῆς δυστυχίας ὑπὸ τὰς χιλίας μορφὰς ποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν γῆν καὶ εἶσαι τότε.....Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἄξιος νὰ εἰσέλθῃς, φίλος καὶ ὁμοδίαιτος, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐνδιαίτημα τοῦ μεγάλου Δημιουργοῦ, τοὺς Οὐρανούς.

Ὑπὸ τὸ εὐγενικὸν πρόγραμμα τῆς Χριστιανικῆς ἰδεολογίας δὲν εἶνε πλέον ἡ ζωὴ βάρος ἀφόρητον, ὥστε νὰ εἶνε ἄλλος Ἄτλας ὁ ταλαίπωρος ὑγητὸς ποῦ τὴν ζῇ, δὲν εἶνε ἠλιθιότης καθόλου ἡ προσπάθεια νὰ τὴν **ζήσωμεν** χωρὶς νὰ θεωρῶμεν σωτηρίαν τὴν αὐτοκτονίαν τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς κραιπάλης Ρωμαίων, ἀλλὰ στάδιον τῆς λαμπροτέρας ἁμίλλης διὰ τὸ εὐγενέστερον ἔπαθλον, τὴν οὐρανίαν εὐτυχίαν, ἡ ὁποία ἀναμένει—καθὼς τὸ βεβαιώνει μάρτυς ἀλάνθαστος ἡ συνείδησίς μας—τὸν ἐργάτην τοῦ καλοῦ καὶ στρατιώτην τοῦ καθήκοντος. Ὄχι! ἡ ζωὴ δὲν εἶνε πλέον αἴνιγμα σκοτεινόν, οὐδὲ ἀποτελοῦσι τὴν λύσιν του τὰ διάφορα φανταστικὰ Ἠλύσια πεδία ἢ ὁ ὑποχθόνιος Τάρταρος, καθὼς ἡ ἐλευθέρα τῶν ἀρχαίων φαντασία ἐδημιούργησεν, ἀλλ' εἶνε ὁ βίος πρόβλημα μαθηματικὸν τὸ ὁποῖον ἔχει ὡρισμένην διὰ τοῦτο λύσιν καὶ ὑπερευδαίμων εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐννοήσῃ ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν ἀπαιτεῖται παραδόξως ὄχι πλέον ὁ μαθηματικὸς νοῦς, ἀλλὰ ἡ ἀγνή, αἰσθηματικὴ καὶ ἀθῴα τοῦ χριστιανοῦ καρδία.

Ὢ! πόσον εἶνε θερμὴ ἡ ἠθικὴ τῶν Χριστουγέννων ἀκτινοβολία μέσα εἰς τὸν παγερὸν χειμῶνα τῆς ζωῆς τὴν ὁποίαν ἔξω τῆς χριστιανικῆς τροχιᾶς συνήθως περνοῦμεν· πόσον θελκτικὴ καὶ γλυκερὰ εἶνε ἡ οὐρανία πράγματι μολπὴ τοῦ ᾄσματος τῶν Ἀγγέλων οἱ ὁποῖοι ψάλλουσι τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Ὁ γλυκὺς καὶ περιπαθὴς Ναζωραῖος ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματός του ἔρρανε τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸν καθήλωσαν ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ ἀγνωμοσύνη ἂς πραγματοποιήσῃ τὴν εἰρήνην τὴν ὁποίαν διψᾷ ἀκόμη ὁ Κόσμος διότι τὰς δροσερὰς πηγάς της φυλάττουσι μὲ τὴν λόγχην οἱ Μεγάλοι καὶ Ἰσχυροὶ τῆς Γῆς, νέα ἐκδήλωσις αὐτὴ τῆς ἀνθρωπίνης σκληρότητος καὶ ἐγωπαθείας, ἡ ὁποία δὲν ἐξέπνευσε τελείως ὑπὸ τὸ βαρὺ πλῆγμά του. Οἱ βασανισμένοι λαοὶ καὶ τὰ πολύπαθα ἔθνη ἀναμένουσι τὴν πάλλαμπρον ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἥλιός του θὰ μεσουρανήσῃ εἰς τὸ ζενὶθ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς δόξης εἰς τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, τῶν ἀθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τοῦ ἱερωτέρου ὅλων, τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀδεσμεύτου ζωῆς.

Ἰδοὺ μία ἑλληνικὴ εὐχὴ καὶ ἕνας πόθος Κυπριακὸς κατὰ τὴν θείαν καὶ παρήγορον τῶν Χριστουγέννων ἑορτήν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα ποῦ ἐπετελέσθη ἀπὸ τοὺς θαυμασίους μαχητὰς τῆς ἑλληνικῆς Ἰδέας, ἀποστόλους καὶ κήρυκας τῶν μεγάλων ἀρχῶν τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας, συμπληρωθὲν δι' ἀγώνων ἐξαισιων εἰς ἡρωϊσμοὺς καὶ πλουσίων εἰς θυσίας αἵματος, τὸ θαῦμα ἀνδρῶν ὑπερνικώντων ἀντιστάσεις φύσεως καὶ δυνάμεως ἐχθρῶν ἄξιων, τὸ θαῦμα ἀνδρῶν ποῦ γνωρίζουν καὶ διατί ἀγωνίζονται καὶ διατί ἠγωνίσθησαν καὶ διατί ἐνίκησαν καὶ διατί ἐπέμειναν καὶ διατί ἐπιμένουν, τὸ ἀνυπέρβλητον εἰς ὡραιότητα θαῦμα καὶ οἱ ὑπέρλαμπροι εἰς θείαν ὁρμὴν ἀγῶνες, δίδουν εἰς τὴν κοινωνικὴν πλέον ὄχι εἰς τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν μας, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκδηλώσεώς μας ὡς λαοῦ, τῆς ἐμφανίσεώς μας ὡς θελήσεως λαοῦ, τὴν σφραγῖδα τῆς μεγάλης καὶ ἀκαταβλήτου δυνάμεως ἐκείνης ποῦ κρατεῖ τοὺς λαοὺς εἰς τὴν θέλησίν των, ποῦ στερεώνει τὸ οἰκοδόμημα, κάθε οἰκοδόμημα ἐθνικόν. Τῆς δυνάμεως τοῦ χαρακτῆρος. Μέγας κοινωνιολόγος, ὁ Γάλλος σοφὸς Λὲ Μπὸν διεκήρυξεν ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, ἡ ἐξασθένησις τοῦ χαρακτῆρος ἑνὸς λαοῦ ἐπιφέρει τὴν πτῶσίν του, τὴν συντριβήν του. Πίπτουν οἱ λαοὶ ὅταν εἰς τὰ ἄτομα ἐξασθενήσῃ καὶ μολυνθῇ ἡ δύναμις ποῦ ἀποτελεῖ τὴν πρωσωπικότητα κάθε ἀτόμου, πίπτουν εἰς κοινωνικὰ ἐρείπια τὰ ἄτομα ποῦ ὁ χαρακτὴρ των μολύνεται, πίπτουν αἱ οἰκογένειαι ὅταν ἡ δύναμις αὐτὴ τῶν μελῶν ποῦ τὴν ἀποτελοῦν χαλαρωθῇ ἢ συντριβῇ, κρημνίζονται οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη ὅταν εἰς τὰ ἄτομα ποῦ ἀποτελοῦν αὐτὰ ἡ μόλυνσις ἡ ἠθικὴ διαφθείρει τὸν χαρακτῆρα. Οὕτως ἐμφανίζονται καὶ πίπτουν τὰ Ἔθνη, οὕτω περνοῦν καὶ σβύνουν καὶ χάνονται οἱ πολιτισμοί, οὕτω περνᾷ ἡ δόξα ἀνίκανη νὰ συγκρατήσῃ τὸ οἰκοδόμημα λαοῦ ποῦ εἶδε τὴν δύναμιν τοῦ χαρακτῆρός του νὰ ἐκπίπτῃ. Ἡ ἱστορία μᾶς δίδει πολλὰ διδάγματα καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν οὔτε τὴν πτῶσιν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας οὔτε τὴν πτῶσιν τῆς ἰδικῆς μας ἀλλοτε, ποῦ ἀνεστήθη κατόπιν διότι ἡ ἔκλυσις ἦτο ὄχι τόσον ἠθική, βαθεῖα, ριζική, ἀλλὰ ὑλική, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ὅμως ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐπιφέρῃ χαλάρωσιν τῶν δυνάμεών μας τῶν ἐθνικῶν εἰς στιγμὰς ποῦ ἐχρειάζετο ἀνύψωσις αὐτῶν.

Ὁ χαρακτήρ, ἡ δύναμις πού ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα, ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ψυχικῶν μας στοιχείων, εἶναι κυρίως μία Ἐνότης. Εἰς τὴν ἑνότητα αὐτὴν πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν τὴν μεγαλυτέραν της δύναμιν. Ὅσον ἡ ἑνότης εἶναι μεγαλυτέρα, ἰσχυροτέρα, τόσον ὁ χαρακτὴρ εἶνε ἰσχυρότερος, τόσον περισσότερον ἀποδεικνύει ὅτι καμμία δύναμις, κανὲν στοιχεῖον ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται δὲν εἶνε ἀσθενές, ἀνίσχυρον, μολυσμένον. Ὅλα ἰσορροπημένα, ἰσχυρά, δυνατά, ἀκέραια. Καὶ ἀκριβῶς τότε τὰ στοιχεῖα εἶναι ἰσχυρὰ ὅταν ὅλα, καθὲν χωριστὰ καὶ ὅλα μαζὶ κινοῦνται ἀπὸ ὑγείαν, τὴν σωματικὴν καὶ τὴν ψυχικὴν ὑγείαν, διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸ σύνολόν των τὴν δύναμιν ποῦ καθιστᾷ αὐτὸ ἀκατανίκητα.

Ὁ Ἕλλην μαχητὴς ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει δύναμιν, τὴν δύναμιν αὐτὴν ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκατάβλητον διότι ἔφερεν ἐντὸς αὐτοῦ κληρονομίαν ὑγιᾶ, ἰσχυράν, κληρονομίαν γενεῶν ποῦ δὲν ἐγνώρισαν τὴν ἔκλυσιν καὶ τὴν κατάπτωσιν. Καὶ αὐτὸ εἶναι μία νέα νίκη, νίκη κοινωνική, ἴσως μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν στρατιωτικήν.

Ποῦ ἀπεδείχθη καὶ πῶς ἀπεδείχθη δὲ ἡ δύναμις τοῦ χαρακτῆρός του; Εἰς τὴν ἑνότητα τῶν σκοπῶν του, εἰς τὸ ἑνιαῖον τῆς συνειδήσεώς του, εἰς τὲ εὐθὺ τῆς κατευθύνσεώς του, εἰς τὸ συμπαγὲς καὶ ἀδιαπόρακτον τῆς θελήσεώς του. Ὁ εἷς ἐπολέμησεν ὅπως ὅλοι, καὶ ὅλοι ὅπως ὁ ἕνας. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἑνός, ἡ θέλησις τοῦ ἑνός, ἡ δύναμις τοῦ ἑνὸς καὶ οἱ σκοποί των, ἦσαν καὶ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ψυχή, θέλησις, δύναμις καὶ σκοποὶ ὅλων. Δὲν ἐξθάσαν μέχρις αὐτοῦ μίση πρόσκαιρα διότι ὁ μαχητὴς ἕνα μίσος ἐγνώρισε. Τὸ μίσος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Δὲν ἤγγισαν τὴν ψυχήν του διαφοραὶ πολιτικῶν ἀπόψεων. Διότι τὴν ψυχήν του ἐφλόγισε μόνον ἡ διαφορὰ αὐτῆς ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐχθροῦ τὴν βάρβαρον. Δὲν ἐγνώρισεν ὑποχώρησιν ἀπέναντι τῶν γενικῶν σκοπῶν διότι ἐμπρὸς ἦτο ὁ ἐχθρὸς καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ἀκλόνητος ὁ προασπιστὴς καὶ ὁ φρουρὸς τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Ἐπέρασε μία τρικυμία ἀπὸ τὴν Πατρίδα ἐσωτερική καὶ ὁ στρατὸς τοῦ Μετώπου ἀκλόνητος, εἶδε νὰ θραύωνται ἐπάνω του αἱ συνήθεις εἰς τοὺς λαοὺς διαμάχαι. Δὲν ὑπάρχουν διὰ τὸν μαχητὴν ἰδέαι ἄλλαι παρὰ μόνον ἐκεῖναι ποῦ ἐξυπηρετοῦν τὸν σκοπόν του. Σκοπός του δὲ εἶναι ἡ συντριβὴ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡ Νίκη. Δὲν ἐγνώρισε τὴν Διχόνοιαν καὶ δι' αὐτὸ ἐνίκησε, δι' αὐτὸ ἠγωνίσθη διὰ τὴν Ἐλευθερίαν, ἀφοῦ ἡ Διχόνοια εἶναι ἐχθρὸς τῆς Ἐλευθερίας. Ὑπῆρξεν ἀγνός, ἔμεινεν ἀγνός, διότι οἱ σκοποί του ἦσαν ἅγιοι καὶ ὁ ἀγών του ἱερὸς καὶ τίμιος καὶ μέγας.

Τὸ Μέτωπον παρέχει τὰ ἱερὰ διδάγματα τοῦ προορισμοῦ. Ἡνωμένοι εἰς τοὺς σκοποὺς, ἡνωμένοι εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἡνωμένοι εἰς τὸν θάνατον, ὅπως καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῆς νίκης οἱ μαχηταί, παρέχουν εἰς πάντας τὸ φῶς τῆς ἱερᾶς Ἑνώσεως ἐκείνης ποῦ κάμνει τοὺς λαοὺς ἰσχυρούς, ποῦ καθιστᾷ ἀπρόσβλητα τὰ Ἔθνη, χαλυβδίνους τὰς θελήσεις των, ἄξια νὰ ὑποστηρίξουν τὸν προορισμόν των καὶ ν' ἀγωνισθοῦν καὶ νὰ πραγματοποιήσουν αὐτόν. Τιμὴ εἰς τὰ Ἔθνη ὅταν ὁ Μαχητής των ἐμπνέεται ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς καὶ κινεῖται ἀπὸ τοιαύτας δυνάμεις. Τὴν τιμὴν αὐτὴν αἰσθάνεται σήμερον ἡ Ἑλλάς, τιμὴν ποῦ δίδουν εἰς αὐτὴν οἱ Μαχηταί της.

Ἀκλόνητος ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος, τιμία ἀπέναντι τῶν Προσρισμῶν της, αἰσθάνεται ὅλα τὰ βάρη τῶν ὑποχρεώσεων διὰ τὰς ὁποίας ὁμιλεῖ εἰς αὐτὴν ἡ ἠθικὴ λάμψις τῶν Μαχητῶν, τοῦ Ἕλληνος Μαχητοῦ, ὅστις ἀπομένει πάντοτε ὁ ἐκλεκτὸς τῆς Φυλῆς του, ἀναμορφωτὴς καὶ δημιουργὸς τῆς νέας ἑλληνικῆς ζωῆς.

Τὸ πολεμικὸν Μέτωπον ἀδιάσπαστον πρὸ τοῦ Ἐχθροῦ, κηρύσσει τὴν Ἑνότητα πρὸς πάντας. Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ μία λόγχη. Ὁ Ἥλιος ἐκεῖνος ποῦ λάμπει μακρὰν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν λάμψιν χιλιάδων λογχῶν, λάμψιν δι' ἡμᾶς καὶ κεραυνὸν διὰ τοὺς ἐχθρούς. Ἡ λάμψις τῶν λογχῶν, ἥλιος χιλιόφωτος, ὁμιλεῖ πρὸς ἡμᾶς διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Πατρίδος. Εἶνε ἡ λάμψις μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Μαχηταὶ φωτίζουν τὸν δρόμον τοῦ Ἔθνους, εἶναι τὸ ὡραιότερον φῶς μὲ τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ὁδηγηθῶμεν ἀνάμεσα εἰς τὸ σκότος τῶν Περιστάσεων. Λάμπει ἐκεῖ ὁ Χαρακτὴρ καὶ ἡ ἀνάστασις μιᾶς ἠθικῆς νέας λάμπει ἐκεῖ. Εἶναι τὸ φῶς μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς δεικνύουν τὸν Προρισμὸν οἱ Μαχηταὶ ἡνωμένοι εἰς ἀδιάσπαστον ἕνωσιν, εἰς ἕνα θρίαμβον δυνάμενον ἀξίως νὰ πλάσῃ αἰῶνας φωτεινούς, αἰῶνας εἰρήνης καὶ δόξης καὶ μεγαλείου.

Αὐτὸ εἶνε μία ἄλλη νίκη. Εἶνε ἡ κοινωνικὴ νίκη, ἡ νίκη ποῦ κατήγαγεν ὁ ἑλληνικὸς Χαρακτήρ, ὁ Χαρακτὴρ ὁ ἰσχυρός, ὁ ἀδάμαστος, τὴν νίκην ποῦ ἀκόμη κατάγει, τὴν νίκην ποῦ θὰ καταγάγῃ παντοτε. Εἶναι ἡ νίκη τῆς Ἑνότητος, τῆς ἱερᾶς Ἑνότητος, ξένης πρὸς ὅλα καὶ μόνον πρὸς τοὺς σκοπούς της τοὺς τιμίους ἀποβλέπουσα. Πρὸς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν τῆς ψυχῆς, τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Μαχητοῦ ὑψώνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. Λάμπουν ἐκεῖ οἱ ἀστέρες τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρετῆς, ἀστέρες ὁδηγοὶ πρὸς τὴν νίκην, τὴν ἀπολύτρωσιν, πρὸς τὴν κοινωνικήν μας ἀναγέννησιν, πρὸς τὴν ἀποθέωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Χαρακτῆρος καὶ τὴν πρόοδον διὰ τῆς Ἑνότητος. «ΝΙΚΗ».

"Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΙΡΗΝΗ"

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο Κος ΝΙΤΤΙ

Τοὺς πολιτικοὺς καὶ διανοητικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης ἀπασχολεῖ σήμερον σπουδαιότατον βιβλίον τοῦ κ. Νίττι ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς μεταπολεμικῆς Εὐρώπης. Ὁ πρώην Ἰταλὸς Πρωθυπουργὸς ἠθέλησεν ἐπίσης νὰ ἐξετάσῃ τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ὥθησαν τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον νὰ ὑποστῇ ἐπὶ τετραετίαν τὰς συμφορὰς τοῦ πλέον καταστρεπτικοῦ πολέμου καὶ νὰ μὴ δύναται εἰσέτι νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν κανονικὴν προπολεμικὴν ζωήν.

Ἡ Εὐρώπη, λέγει ὁ συγγραφεύς, εἶχε φθάσει κατὰ τῷ 1914 εἰς τοιοῦτον σημεῖον πλούτου καὶ πολιτισμοῦ ποῦ οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἴδῃ. Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ ἐποχὴ χωρίζεται ἀπὸ τῆς σημερινῆς διὰ 30 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων φονευθέντων ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου, διὰ νόσων καὶ διὰ τῆς πείνης.

Πῶς συνέβη τοῦτο; Ὁ πρῶτος λόγος εἶνε ὅτι 300 ἑκατομμύρια κατοίκων τῆς Εὐρώπης—Ρωσία, Γερμανία, Αὐστροουγγαρία, τὰ δύο τρίτα δηλ. τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου—διῳκοῦντο ἀπὸ πολιτεύματα σχεδὸν ἀνεύθυνα, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο, εἰς τὰ μὲν ἄνθρωποι ἄνευ οὐδεμιᾶς πρωτοβουλίας, εἰς τὰ δὲ ἄλλα ἕνας ἀνισόρροπος καὶ ἕνας γέρος περιωρισμένης ἀντιλήψεως. Ὁ δεύτερος λόγος ἦτο ὅτι ἡ Γερμανία, ἡ χώρα ἡ πλέον προωδευμένη καὶ ἡ πλέον ἐπιστημονικῶς ὀργανωμένη, εἶχε τελείαν στέρησιν δυνατῶν ἀτομικῶν ἐκδηλώσεων. Καίτοι τὸ πᾶν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐγένετο πολὺ καλλίτερον ἀπὸ ὅ,τι οἱ γείτονές της ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν, ἡ πολιτικὴ τῆς χώρας εὑρίσκετο συγκεντρωμένη εἰς χεῖρας τῆς στρατιωτικῆς κλίκας ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα μεγαλομανῆ.

Ὁ τρίτος λόγος εἶνε ὅτι ἡ Ρωσία, ἡ μεγαλειτέρα Αὐτοκρατορία ἡ ὁποία ποτὲ ὑπῆρξε μὲ πολιτικὸν καθεστὼς ἐλαττωματικόν, στερουμένη ἰσχυρᾶς μεσαίας ἀστικῆς τάξεως, δὲν ἠδύνατο νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὴν ὀπισθοδρομικότητα τοῦ πολιτεύματός της. Ὑποθάλπουσα, ἓξ ὧν συνόρων της, τὰς ἐξεγέρσεις τῶν Σλαύων, κατέστησε σοβαρωτέραν τὴν ἀφορμὴν τῆς μεγάλης σύρραξεως. Ἡ Γερμανία μόνον ἐκ τῆς Ρωσίας διέβλεπε κίνδυνον. Ἀλλὰ ἐὰν τοιαῦται ἦσαν αἱ κυριώτεραι ἀφορμαὶ τοῦ πολέμου, ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι μικροτέρας σημασίας, διὰ τὰς ὁποίας ὅλοι εἴμεθα κατά τι ὑπεύθυνοι.

Ὁ κ. Νίττι ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχουν πόλεμοι οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ μὴ κριθοῦν ὡς καταστρεπτικοί. Τοιοῦτος ἦτο ὁ πόλεμος πρὸς ἐπιτευξιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος ὁ ὁποῖος ἐγένετο κατὰ τὸν λήξαντα αἰῶνα. Εἰς τὸν τελευταῖον ὅμως, τὸν χειρότερον, ἡ καταστροφὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνεργείας ὑπῆρξε πλήρης καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος. Αἱ ἀπώλειαι εἰς ἄνδρας καὶ παντὸς εἴδους πλούτου δύνανται ν' ἀναπληρωθοῦν αὐτὸν τῷ χρόνῳ. Ἡ Εὐρώπη ἔχασεν ὅμως κάτι τὸ ὁποῖον, ἂν δὲν ἐπανεύρῃ ταχέως, θὰ βαδίσῃ κατ' ἀνάγκην πρὸς τὴν κατάπτωσιν· τοῦτο δὲ εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης.

Ἐξετάζει κατόπιν τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν τρόπον ποῦ συνετάχθησαν, ἀντὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ πολέμου, ἀπ' ἐναντίας τὸν συνεχίζουν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων οὓς διεκήρυξαν οἱ κ. κ. Μπριὰν καὶ Οὐίλσων, ἡ Γερμανία ἐζήτησε τὴν εἰρήνην καὶ οἱ Σύμμαχοι συγκατετέθησαν νὰ συ-

νάψουν ἀνακωχήν. Ἡ σύναψις ὅμως τῆς εἰρήνης ἐπεκύρωσε τὴν ἄρνησιν τῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι προεκηρύχθησαν. Ἀντὶ τῆς καταργήσεως τῶν μυστικῶν συνθηκῶν, αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν τῆς εἰρήνης ὑπῆρξαν πάντοτε μυστικαί. Ἡ Γαλλία ἐδημιούργησεν ἑνότητα στρατιωτικὴν μετὰ τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ Βελγίου περικλείουσα ἐν τῷ μέσῳ τὴν Γερμανίαν, αἱ δὲ περὶ ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν ἐπαγγελίαι ὑπέστησαν τοιαύτας τροποποιήσεις, ὥστε νὰ μὴ ἐπιφέρουν μεταβολήν τινα εἰς τὸ πρῴην καθεστὼς τῶν πραγμάτων.

Ἐδημιουργήθη τοιαύτη κατάστασις εἰς ὄφελος ὡρισμένης Δυνάμεως, ὥστε ἡ ὁμὰς τῶν ἡττημένων Κρατῶν, Γερμανία, Αὐστρία, Οὐγγαρία καὶ Βουλγαρία διατηροῦν ὅλαι μαζὶ 180 χιλιάδας στρατοῦ, ἐνῷ ἡ Ρουμανία μόνη τηρεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα 200 χιλιάδας, ἡ Πολωνία 450 ἄλλας χιλιάδας καὶ ἡ Γαλλία περὶ τὸ ἑκατομμύριον. Ἀντὶ παροχῆς βοηθείας εἰς τὴν Ρωσίαν ὅπως ἀναλάβῃ τὸ ταχύτερον ἐκ τῶν συμφορῶν της, ὑπεστήριξαν τοὺς στρατιωτικοὺς τυχοδιωκτισμοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ παλαιοῦ Ρωσικοῦ καθεστῶτος. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐκτὸς τῆς ἐπανακτήσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωραίνης καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἣν θὰ καταβάλῃ εἰς αὐτὴν ἡ Γερμανία, ἐπετράπη νὰ κάμῃ κατοχὴν ἐπὶ τοῦ Σάαρ. Ἀντὶ Πολωνικοῦ Κράτους ἀποτελουμένου ἀπὸ πληθυσμοὺς καθαρῶς Πολωνικούς, ἐσχηματίσθη ἡ Πολωνία μὲ πληθυσμοὺς ἀναμφισβητήτως ὄχι Πολωνικοὺς καὶ μὲ στρατιωτικὸν χαρακτῆρα (31 ἑκατομμύρια ἀντὶ 18) ἀποτελοῦσα διαρκῆ ἀπειλὴν διὰ τὴν Γερμανίαν. Διὰ πρώτην φορὰν ἐν Εὐρώπῃ, ὅτε ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμύνης δὲν τὸ ἐδικαιολόγει πλέον, πληθυσμοὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ δυνατώτεροι εἰς πολιτισμόν, ἐφρουρήθησαν ὑπὸ ἀνθρώπων κατωτέρων, τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς.

Τὸ βιβλίον εἶνε πλῆρες καὶ ἄλλων παρατηρήσεων καὶ ἱστορικῶν δεδομένων. «Ὁ πόλεμος καὶ αἱ μάχαι εἶνε δύο διαφορετικὰ πράγματα. Αἱ μάχαι εἶνε ἔργον καθαρῶς πολεμικόν, ἐνῷ ὁ πόλεμος εἶνε ἔργον πολιτικόν. Ὅταν οἱ μεγάλοι πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ δὲν εἶνε ταυτοχρόνως καὶ πολιτικοὶ τῆς ἰδίας ἱκανότητος, κάθε ἀξία χάνεται καὶ ἡ μάχη κερδιζομένη δὲν ἐπιφέρει καὶ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου». Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐκέρδισαν τὸν περισσότερον ἀριθμὸν μαχῶν, καὶ ἐν τούτοις ὁ πόλεμος ἦτο χαμένος δι' αὐτὰς καὶ ἡ τελικὴ νίκη ἔμενεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους των. Διότι ἡ Γερμανία ἐστερεῖτο πρὸ παντὸς σπουδαίων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Μετὰ τὸν Βίσμαρκ, οὐδεὶς πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Γερμανίας εὑρέθη εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων.

Ἡ νίκη ὑπῆρξε διὰ τοὺς Συμμάχους ἔργον τύχης καὶ ἰδίως διὰ τῆς συμπτώσεως τῆς καταρρεύσεως τῆς Ρωσίας. Ἡ νίκη ἄνευ τῆς πτώσεως τῆς Ρωσίας θὰ ἦτο ἀτύχημα διὰ τὸν πολιτισμόν. Θὰ ἐδημιούργει τὴν Ρωσικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Μεσογείου.

ΒΟΥΤΥΡΑ
ΧΑΛΕΠΙΟΥ & ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἡ «ΕΛΗΑ» τοῦ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΡΑΧΩΝΙΤΟΥ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν θὰ πωλῆται βούτυρος Χαλεπιοῦ καὶ Ἀνατολῆς ἀγνός, ἀπηλλαγμένος ξένης ὕλης.

Σπεύσατε ὅλοι σας νὰ προμηθευθῆτε τὸ βούτυρόν σας ἀπὸ τὴν «ΕΛΗΑ» διὰ νὰ εἶσθε βέβαιοιδτι ἀγοράζετε βούτυρον καὶ ὄχι ὄνομα.

Κατ' αὐτὰς φθάνουν καὶ Μπύραι γερμανικαὶ πρώτης ποιότητος.

ΣΠΟΡΟΣ ΠΑΤΑΤΩΝ

Εἰδοποιοῦνται οἱ πατατοπαραγωγοὶ ὅτι προσεχῶς θὰ μᾶς φθάσῃ εἰς Λάρνακα καὶ Ἀμμόχωστον **Σπόρος πατατῶν Ἰρλανδικός,** ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα **πιτταχοῦρα,** ὅστις ἔδωσε τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα ἐν Κύπρῳ, οἱ θέλοντες δὲ ἂς σπεύσουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ποσότητα τὴν ὁποίαν χρειάζονται, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς ἐν Ἀμμοχώστῳ κ. κ.

(6—4) **Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ & Σ^ΙΑΝ**

ΘΕΛΕΤΕ νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σας διὰ παντὸς τὰ σπυράκια, αἱ ἐφηλίδες (πανάθες), τὸ πικνίδι, αἱ ρυτίδες, αἱ χιονίστραι καὶ ἐν γένει νὰ διατηρῆτε τὴν ἐπιδερμίδα σας ὁμαλὴν καὶ μαλακήν;

Μεταχειρίζεσθε τὴν πομάδα ἡ ὁποία πωλεῖται στὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Π. Χ. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΦΑΤΝΗ

Ξένη τὴν ἔλεγαν κι' ἦταν, ἀλήθεια, μιὰ ὁμορφιὰ παράξενη, ἐξωτικὴ καὶ σὰν ὑπερκόσμια. Τὸ πρόσωπό της, τὸ μεστὸ καὶ καλοκαμωμένο της σῶμα, ἀκτινοβολοῦσαν μ' ἀλλοιώτικη ψυχή. Τὰ μαῦρα της μάτια, βυθισμένα πάντα σὲ ὄνειρο, στεφανώνουντανάπὸ κάτωμὲ δυὸ ζωηρὲς μελανιές, ἰδιαίτερο γνώρισμα καὶ θέλγητρο ξεχωριστὸ τῆς γλυκειᾶς, ἤρεμης χλωμῆς της μορφῆς. Εἶχε περάσῃ τὰ πρῶτα νειάτα κι' ἦταν σὰν τὸν ὥριμο καρπὸ ποὺ τώρα—μόλις—ἀρχίζει νὰ σέπεται. Γι' αὐτὸ οἱ ἡλικιωμένοι ποὺ προτιμοῦν τὶς ἀγουρίδες, δὲν τὴν ἐκύτταζαν παρὰ μὲ κάποιον οἶκτο. Μὰ ἕνα παιδί, ἕνας νέος ἀπάνω στὴν βράσι του, ποὺ δὲν εἶχε κλείσῃ ἀκόμα τὰ εἰκοσιτρία, τὴν ἀγαποῦσε τρελλά. Ἦταν ἀπὸ οἰκογένεια ὁ Ἀλέκος, πλούσιος, ἄνεργος καὶ ποιητής. Εἶχε ὅλα τὰ προτερήματα γιὰ ν' ἀγαπηθῇ κι' αὐτὸς μὲ τὴν ἴδια τρέλλα κι' ἦταν βέβαιος πὼς τὰ μαῦρα μάτια τῆς Ξένης, ὅταν τὸν κύτταζαν μὲ τόση γλύκα καὶ καλωσύνη, τοῦ μιλοῦσαν γι' ἀγάπη. Φίλος στενὸς τοῦ σπιτιοῦ, μποροῦσε νὰ τὴν βλέπῃ ὁποτε' ἤθελε. Πήγαινε κεῖ σχεδὸν καθεμέρα. Μὲ ὅλους τοὺς τρόπους τῆς φανέρωνε τὸ αἴσθημά του, ἐκτὸς μόνο μὲ λόγια. Κ' ἦταν μαζί της τόσο ἥσυχος κ' εὐτυχισμένος, ὅσο μπορεῖ νάνε κεῖνος ποὺ ξέρει, πὼς φθάνει νὰ μιλήσῃ μιὰ φορὰ γιὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ πιὸ θερμός του πόθος.

Στὴν καμαροῦλα τῆς Ξένης, ἀπάνω σὲ μιὰ ἐτοιζέρα, ἀνάμεσα σὲ διάφορα κομψοτεχνήματα ποὺ ἄξιζαν, ἦταν καὶ μιὰ Φάτνη χάρτινη, μεγάλη καὶ πλούσια, μὰ πρόστυχη, ἀπ' αὐτὲς ποὺ χαρίζουν στὰ παιδιὰ τὰ Χριστούγεννα οἱ Φράγκοι. Ἡ ξένη τὴν εἶχεν ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν μαθήτρια στὶς Καλόγρηες, καὶ φαίνεται πὼς τὴν ἀγαποῦσε τόσο πολύ, ὥστε μιὰ μέρα ποὺ ἔπιασε τὸν Ἀλέκο νὰ τὴν κυττάζῃ μὲ χαμόγελο, τὸν ἐμάλωσε :

—Δὲν θέλω νὰ γελᾷς μὲ τὰ πράγματά μου, τοῦ εἶπε. Μπορεῖ νὰ μὴν ἀξίζῃ τίποτα ἡ παιδιακίσια μου Φάτνη, μὰ πάντα, συλλογίσου, τὴν Παναγιὰ παριστάνει καὶ τὸ Χριστό.... Εἶνε γιὰ μένα μιὰ γλυκειὰ καὶ ἱερὴ ἐνθύμησι. Γι' αὐτὸ βλέπεις νὰ τὴν ἔχω ἀνοικτὴ 'ς ἕνα μέρος ποὺ τὸ ξέρω πῶς δὲν ταιριάζει... Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὴ χαρὰ καὶ τὴ συγκίνησι ποὺ αἰσθάνθηκα τὴ στιγμὴ ποὺ τὴν ἄνοιξε μπροστὰ στὰ θαμπωμένα παιδικά μου μάτια ἡ Σουπεριόρα μας γιὰ νὰ μοῦ τὴ χαρίσῃ ἐπειδὴ ἤμουν «καλὸ παιδί».. Ἡ Παναγίτσα αὐτὴ μὲ τὸ Χριστούλη, μὲ ταγγελάκια, μὲ τὰ βωδάκια,—γιὰ ἰδές ἐκεῖνο—κεῖ στὴν ἄκρη πῶς κυτάζει !—χωρὶς νὰ εἶνε ζωγραφιὰ τοῦ Ραφαήλ, μοῦ φαίνουνταν κάτι ὑπερτέλειο. Τὴν ἀγάπησα ὅπως; ἴσως δὲν τὴν ἀγαποῦσα πρίν, κι' ἂν εἶμαι θρήσκα ἀπὸ τότες, τὸ χρωστῶ 'ς αὐτὴ τὴ φάτνη μὲ τὰ κιτρινητὰ χρώματα καὶ τὰ πρόσωπα χρυσάφια.

Ὁ Ἀλέκος ἦταν ἕτοιμος νὰ τὴν ρωτήσῃ ἂν κέρδισε τίποτα μὲ τὸ νὰ εἶνε θρήσκα «ἀπὸ τότε», μὰ ἡ Ξένη τὸν ἐπρόλαβε μὲ τὴν παράξενη ἐρώτησι :

—Εὐὸ... ἀγαπᾷς τὸ Χριστό ;

Ἐκεῖνος ἐνόμισε πὼς ἀστειεύεται, πὼς ἤθελε νὰ τὸν πειράξῃ καὶ τῆς ἀποκρίθηκε μὲ τὸ γέλιο του. Ἡ Ξένη ὅμως κούνησε τότε τὸ κεφάλι καὶ μελαγχόλησε φοβερά.

—Τὸ ξέρω, εἶπε σὲ λίγο μὲ τὴ βαθειά της φωνή, κυττάζοντας ἀπὸ τὸ παράθυρο κατὰ τὸν οὐρανό. Τὸ ξέρω πὼς ἔσεῖς οἱ νέοι δὲν πιστεύετε τίποτα καὶ τὰ κοροϊδεύετε ὅλα. Μὰ γι' αὐτὸ κι' ὁ κόσμος πηγαίνει τόσο ἄσχημα... Ἄχ, πῶς ἤθελα νάχα τὴ δύναμη νἀνοίξω τὰ μάτια καὶ νὰ φωτίσω τὶς ψυχὲς τῶν ἀπίστων !...

—Ἂν μποροῦσαν νὰ δ' ἔβλεπαν ἔτσι, νὰ κυττάζῃς μὲ τὰ ἐκστατικά σου μάτια τὸν οὐρανό, σὲ μιὰ τέτοια ὥρα πιὸ ἡ πορφύρα τῆς δύσης ροδοφωτίζει τὸ γαλήνιο πρόσωπό σου... ὦ, Ξένη..

Χαμογέλασεν εὐχαριστιημένη καὶ τὸν ἐκύτταξε.

—Ἀλήθεια, τοῦ εἶπε, θὰ μποροῦσα νὰ τοὺς ἔκανα νἀγαπήσουν τὸν Χριστό ;

—Ναί, εἶπεν ὁ νέος, γιατὶ θἄγα πούσαν ἐσένα.

Κατέβασε τὰ χαριτωμένα ματόκλαδα καὶ μὲ μικρὸ στεναγμό .

—Ἐμένα, ψυθίρισε· τώρα πιά ; ...

—Τί θὰ πῇ «τώρα πιά»; εἶπεν ὁ Ἀλέκος· δὲν πιστεύω νὰ γίνῃς καλόγρηα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ; ...

—Γιατὶ ὄχι ; ἀποκρίθηκε ἡ Ξένη. Διάβασες ποτὲ ἕνα ποίημα τοῦ Δροσίνη ποὺ τὸ λέει «Καλόγρηα τῆς ἀγάπης» ;

—Ναί, καὶ τὸ θυμοῦμαι καλά ; «Δὲν εἶνε Δράκος μηδ' Ἀράπης, εἶνε ἡ Καλόγρηα τῆς ἀγάπης» ;

—Ναί, ναί, αὐτό ! φώναξε μὲ μιὰν ἀλλόκοτη συγκίνησι ἡ Ξένη. Πῶς μᾶρέσει ! "Ηθελα νὰ γινόμουν Καλόγρηα τῆς ἀγάπης».

—Μὰ ρωτᾷς ἂν θὰ σἄφινα ἐγώ ; ξεθαρεύτηκα νὰ πῇ σὲ ἀστεῖο τόνο ὁ Ἀλέκος.

—Μπᾶ ! καὶ τί ἐξουσία ἔχεις ἀπάνω μου σύ ; ρώτησε σοβαρὰ ἡ Ξένη.

—Σ' ἀγαπῶ.

Ἡ Ξένη ἔκαμε πὼς θὰ σιάξῃ τὴ Φάτνη κι' ἐγύρισε κατὰ τὴν ἐταζέρα γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὸ πρόσωπό της.

—Νομίζεις πῶς μἀγαπᾷς, τοῦ εἶπε ὕστερ' ἀπὸ μιὰ μικρή, στενόχωρη σιωπή· μὰ δὲν εἶνε τὸ ἴδιο. Κι' ἄλλοι τὸ νόμισαν αὐτό.... μὰ βρέθηκαν ἔπειτα γελασμένοι.

—Ποιοί ; ρώτησε σὰν ἠλίθιος ὁ Ἀλέκος.

—Κάποιοι....ποὺ δὲν ἀγαποῦσαν τὸ Χριστὸ σὰν καὶ σέ... Δὲ βαρύσαι τώρα !...ἄφισέ τα, σὲ παρακαλῶ... καὶ τὰ περασμένα καὶ τὰ τωρινά...

Φύσηξε τὴ Φάτνη γιὰ νὰ τὴν ξεσκονίσῃ, τὴν ἐτοποθέτησε ὅσο πιὸ ἴσια μποροῦσε καὶ δὲν ἐπρόφερε λέξι, βυθισμένη σὲ μιὰ μελαγχολία ποὺ ὁ ποιητὴς τὴ σεβάστηκε,—ὅσο ποὺ μπῆκε στὴν καμαροῦλα ἡ μικρὴ ἀδελφή της.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Ἀλέκος τὴν ἀγαποῦσε ἀλλοιώτικα. Ὁ πόθος ποὺ μπορεῖ νὰ αἰσθάνόταν γιὰ τὸ μεστὸ καὶ καλοκαμωμένο σῶμα της, σβύστηκε ὁλότελα. Καὶ δὲν ἔμεινε παρὰ ἡ ψυχικὴ ἀγάπη, δυνατὴ καὶ βαθειά. Ἀνακατωμένη καὶ μὲ μιὰ κρυφὴ ζήλεια γιὰ τοὺς «κάποιους» ποὺ νόμισαν κάποτε πὼς τὴν ἀγαποῦνε, γιὰ τὸν ἴδιο ἀκόμη τὸν ποιητὴ ποὺ τῆς ἄρεσε ἕνα ποίημά του ὅσο ποτὲ δὲν τῆς εἶχεν ἀρέσῃ κανένα δικό του, ἡ ἀγάπη αὐτὴ μεγάλωνε μέρα, μὲ τὴ μέρα, ὡς που ἔφθασε νὰ ἐμπνεύσῃ στὸ νέο τὴ μεγάλη ἀπόφασι.

Ἐπλησίαζαν τὰ Χριστούγεννα. Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες εἶχαν ἀκούσῃ στὸ σπίτι τῆς Ξένης πὼς ὁ φίλος τους ὁ Ἀλέκος παντρεύεται. Μὲ ποιάν ; Δὲν ἤξερε κανείς... Φαίνεται πὼς ἐκεῖνος εἶχεν ἐκμυστηρευθῇ σὲ κάποιο φίλο τ' ὄνειρό του, χωρὶς νὰ 'πῇ ὄνομα, ὁ φίλος μίλησε σὲ ἄλλους καὶ τὸ μυστικό, κάνοντας τὸ γῦρο του, ἔφθασεν ὡς ἐκεῖ. Καὶ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ πῆγε μετὰ τὴν εἴδησι, ἡ μικρὴ ἀδελφὴ τῆς Ξένης, ἕνα ζωηρὸ κοριτσάκι δεκαεπτὰ χρονῶν, τὸν ρώτησε μπροστὰ σὲ ὅλους ἂν ἦταν ἀλήθεια κι' ἂν μποροῦσαν νὰ μάθουν τὴ νύφη.

Ὁ Ἀλέκος γελῶντας ταρνήθηκε φυσικά, ἡ μικρὴ ἐπέμενε νὰ τὸν ἐρωτᾷ, ἡ μαμὰ τὴν ἐμάλωσε, εἶπαν ὅλοι τὰ συνειθισμένα ἀστεῖα, κι' ἀφοῦ εἶδαν πιὰ πὼς ἦταν «λόγια τοῦ κόσμου», ἄλλαξαν κουβέντα. Ὕστερα ὅμως, μιὰ στιγμὴ ποὺ ἔμειναν μονάχοι ὁ Ἀλέκος κ' ἡ Ξένη κοντὰ στὸ παράθυρο, ἡ Καλόγρηα τῆς ἀγάπης, σοβαρή, τὴν ξανάφερε :

—Ἀλήθεια εἶνε ; τὸν ρώτησε. Σὲ μένα, μοῦ φαίνεται, μπορεῖς νὰ τὸ ἐμπιστευθῇς.

Ὁ Ἀλέκος φαντάσθηκε πὼς ἡ Ξένη τὸν ρωτοῦσε ἐπίτηδες. Γι' αὐτό, χωρὶς δισταγμό, καὶ μὲ χαρὰ μάλιστα ποὺ ἐρχόταν ἔτσι τὸ πρᾶγμα, τῆς ἀποκρίθηκε :

—Ἂν ἦταν, πρώτη βέβαια θὰ τῶξερες ἐσύ. Γιατὶ δὲν πιστεύω νὰ νομίζῃς πὼς μπορῶ νὰ πάρω ἄλλην ἀπὸ σένα ....

Ἐκείνη ξαφνιάστηκε, τρόμαξε.

—Ἐμένα ;.... Εἶνε λοιπὸν σοβαρὰ αὐτὰ ποὺ μοῦ λές ; αὐτὸ ποὺ μοῦ εἶπες τὴν ἄλλη φορά, τότε ποὺ μαλώσαμε γιὰ τὴ Φάτνη ;...

—Ὅσο γίνεται..... Ἂν ἤθελες ἐσύ, μάλιστα. Θὰ ἤμουν ὁ πιὸ εὐτυχισμένος τοῦ κόσμου.

Τὸν ἐκύτταξε κατσίμματα δακρυσμένη. Ἡ φωνή της ὅμως ἦταν σταθερὴ καὶ δυνατή. Δὲν φοβόταν οὔτε νὰ μὴν τὴν ἀκούσουν ἀπὸ δίπλα.

—Ὄχι, ἐπρόφερε, ἀδύνατο !...

—Μὰ γιατί ; ρώτησε σὰν ἠλίθιος πάλι ὁ Ἀλέκος.

—Γιατὶ δὲ γίνεται.

—Ἀγαπᾷς ἄλλον ; ...

—Ποτέ.

—Δὲ θὰ μποροῦσε νἀγαπήσῃς ἐμένα :

—Σ' ἀγαπῶ..... Κι' ἐγώ.... δὲν τὸ νομίζω πὼς σ' ἀγαπῶ, παρὰ σἀγαπῶ !

—Μὰ γιατὶ λοιπόν ;

—Δὲν ξέρω...

—Δὲν θὰ μοῦ τὸ πῇς ;

—Θἄταν ἀδύνατο νὰ τὸ καταλάβῃς !

—Ὄχι πές μου το ! Σὲ παρακαλῶ... θέλω νὰ μοῦ τὸ πῇς !

Καὶ τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἐκείνη τὸ ἀποτράβηξε μὲ δύναμι.

—Σύχασε τοῦ εἶπε' ἄφισέ με.. Καλά, καλά, θὰ σοῦ τὸ πῶ.. μὰ ὄχι τώρα !...

—Πότε ;

—Περίμενε, θὰ σοῦ τὸ γράψω.

—Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι ;

—Ναί.

—Δὲν θὰ μὲ ξαναδῇς ἐδῶ, ἂν δὲ λάβω τὸ γράμμα σου.

—Θὰ σοῦ γράψω.

Ὁ Ἀλέκος κράτησε τὸ λόγο του καὶ περίμενε τὸ γράμμα της ὡς τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Εἶχεν ἀπελπισθῇ πιά, ὅταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἦλθε μὲ ὑπηρέτη ἕνας μεγάλος καὶ χονδρὸς φάκελλος. Τὸν πῆρε στὸ χέρι του μ' ἔκπληξι,—πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ τοῦ γράψῃ τόσα !—τὸν ἄνοιξε μὲ περιέργεια καὶ ἔβγαλε ἀπὸ μέσα... τὴ Φάτνη τῆς Ξένης κ' ἕνα μικρούτσικο γραμματάκι ποὺ ἔλεγε αὐτά :

«Σοῦ χαρίζω τὴ Φάτνη μου,—ποὺ εἶνε ὅ,τι ἱερὸ καὶ πολύτιμο κι' ἀγαπημένο ἔχω. Μόνο ἀγάπη σὰν τὴ δική μου μποροῦσε νὰ κάμῃ γιὰ σένα τέτοια θυσία ! Φύλαξέ την κλειστὴ στὸ συρτάρι σου—βαθειά, πολὺ βαθειά, καὶ κάπου κάπου ἄνοιγέ τη νὰ τὴ βλέπῃς καὶ νὰ μὲ θυμᾶσαι. Ἄμποτε νὰ σὲ φωτίζῃ ἡ χάρι τοῦ νεογεννήτου Χριστοῦ καὶ νἀνοίγῃ τὰ μάτια σου στὴ μεγάλη Ἀλήθεια ! Ἀγάπα τὸ Χριστό ! Εἶνε ἡ εὐχὴ κ' ἡ παραγγελία ποὺ σοῦ δίνω μὲ τὴν καρδιά μου, γιατὶ τὸ καλὸ τὸ δικό σου τὸ θέλω περισσότερο ἀπ' ὅλων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων !' Ἐμένα δὲ θὰ μὲ ξαναδῇς. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ποὺ μιλήσαμε, κλείστηκα στὴν κάμαρά μου καὶ φόρεσα τὰ μαῦρα. Μὴ σοῦ κακοφανῇ ἂν τὴν ἀγάπη τὴ δική σου, ποὺ ἦταν τόσο μεγάλη, νίκησε μέσα μου ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶνε μεγαλύτερη. Ἂν μἀγάπησες ἀληθινά, θὰ χαῖρῃς γι' αὐτό. Εἶμαι ἡ «Καλόγρηα τῆς ἀγάπης».

...Στὴν ἀρχὴ ἔκυριεύσε τὸν Ἀλέκο μιὰ λύπη ἀπέρανη γιὰ τὴ χαμένη του ἀγάπη. Ἔπειτα λυπήθηκε τὴ δυστυχισμένη θρησκόληπτη καὶ τὴν ὁμορφιά της ποὺ χανόταν ἀπὸ μιὰ τρέλλα. Καὶ στὸ ὕστερο—ἀφοῦ πέρασαν πολλὲς ἡμέρες,—ἄρχισε νὰ γελᾷ μ' ὅλ' αὐτὰ καὶ μὲ τὴν ἀγάπη του, καὶ μὲ τὴν τρελλὴ Ξένης, καὶ μὲ τὸ γράμμα της ποὺ μύριζε λιβάνι, καὶ μὲ τὴ Φάτνη ποὺ τοῦ ἔστειλε γιὰ θυμητικὸ τῆς παράξενης ἀγάπης της. Τοῦ φαίνονταν τόσο ἀστεῖα ! Ἀπὸ τὰ πιὸ ἀστεῖα ποὺ μποροῦσε νὰ τοῦ δώσῃ στὴν τραγικὴ της σοβαρότητα ἡ ζωή..

Μιὰ μέρα ὅμως ὁ οἶκτος του γιὰ τὴν Ξένη, ἀπέραντος, ξαναγεννήθηκε. Ἦταν σὰν τὴν ἀπάντησε γιὰ πρώτη φορά, πολὺν καιρὸ μετὰ τὸν ἀπότομο χωρισμό τους. Πήγαινε περίπατο στὰ Πατήσια, ἕνα πρωϊ ἀνοιξιάτικο, συντροφευμένη ἀπὸ μιὰ καλόγρηα...ἀληθινή. Φοροῦσε κατάμαυρα ἁπλᾶ, χωρὶς ἄλλο στολίδι παρὰ ἕνα χρυσὸ σταυρὸ στὸ λαιμό της. Τὴ χαιρέτησε ἀπὸ μακρυὰ καὶ στάθηκε νὰ τὴν βλέπῃ ποὺ πρόσπερνοῦσε μὲ τὸ συνειθισμένο της βῆμα, «σιγαλοπρεπέστατη καὶ χαμηλοβλεποῦσα» ὅπως πάντα....Τί ὁμορφη, τί παρθενική, τί αἰθέρια ποὺ ἦταν ἀκόμη ! Καταραμένη, ἔλεγε, ἡ τρέλλα ποὺ ἔκανε ἄχρηστη, καὶ γιὰ τὸν ποιητὴ ἀκόμα, μιὰ τέτοια ὁμορφιά ! Κι' ἀναθεματισμένοι ἐκεῖνοι, ποὺ ἔβριξαν στὴν παιδικὴ ψυχὴ μὲ τὴ Φάτνη τὰ πρῶτα της σπέρματα !....

Πέρασαν χρόνια. Στὸ συρτάρι τοῦ νέου βρίσκεται ἀκόμη κλειστὴ ἡ Φάτνη τῆς τρελλῆς. Κάπου κάπου τὴν ἀνοίγει καὶ θυμᾶται.....

Ἀκόμα σπανιώτερα βλέπει τὴν Ξένη. Κλεισμένη τὸν περισσότερο καιρὸ στὴν κάμαρά της, μαυροφόρα πάντα, διαβάζει βιβλία ἱερά, προσεύχεται καὶ λιβανίζει τὰ εἰκονίσματα.

Ὅταν θυμᾶται παραπολὺ τὸν νέο ποὺ τὴν ἀγάπησε, παρακαλεῖ μὲ δάκρυα τὸ Χριστὸ νὰ τῆς συγχωρέσῃ τὴ μεγάλη ἁμαρτία. Εἶνε ἡ Καλόγρηα τῆς Ἀγάπης.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟ
CADBURY

Bournville Cocoa

BY EVERY TEST
THE VERY BEST

"CADBURY"
"BOURNVILLE"
(Regd. Trade Marks)

Αἱ καλύτεραι σοκολάται τοῦ κόσμου κατεσκευασμέναι δι' ἐκλεκτῶν καὶ ἀγνῶν ὑλικῶν ὥστε νὰ εἶναι γευστικώταται καὶ θρεπτικώταται.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
εἰς ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ ἄλλα εἰδικὰ καταστήματα

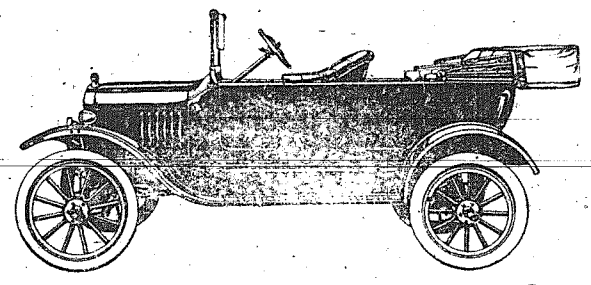
ΕΝ ΚΥΠΡΩι (14—26)

Ford
THE UNIVERSAL CAR

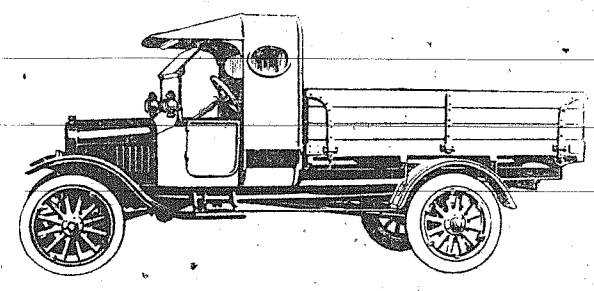
Η ΝΕΑ ΤΙΜΗ τοῦ συνήθους γνωστοῦ τύπου Αὐτοκινήτου Touring τῶν 5 θέσεων εἶναι ἀπὸ σήμερον ποία νομίζετε ;

ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ

£165.

τοῦ δὲ τύπου Runabout 2 ἢ 3 θέσεων πρὸς £150 ἕκαστον.

τῶν φορτηγῶν τῶν 1000 ὀκάδων πρὸς £175 ἕκαστον.

ΟΛΑ παραδοτέα εἰς Κυπριακὸν λιμένα *(cif Cyprus)*.

Ἐκλάμπει περιττεύουν πλέον διὰ τὰ **FORD**, διότι ἀπεδείχθησαν ὅτι μόνον αὐτὰ μποροῦν νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς τὴν Νῆσον μας ἕνεκεν τῆς μεγάλης οἰκονομίας τῆς πενζίνης καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐξόδων, καὶ τῆς διαρκοῦς παρακαταθήκης ὅλων τῶν ἐξαρτυμάτων εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Νήσου.

ΠΛΗΡΩΜΗ. Ἀρκεῖ νὰ προκαταβάλετε μόνον £30. 0. 0 καὶ θὰ ἔχετε Αὐτοκίνητον. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας εἶναι πληρωτέον εἰς 12—18 μηνιαίας δόσεις ἔντοκον.

Λευκωσία, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1921.

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ & Σ^ΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(16—26) Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Κύπρῳ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀναστασίας μ. φαρμακολυτρίας.
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.19'—Δύσις 4.52'.
Σελήνη 6 ἡμερῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΝΑ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ!

Εὑρισκόμεθα ὡρισμένως εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς μεγάλης, τῆς ἀπεριορίστου συμπαθείας, ἡ ὁποία εἰς τὴν εὐγενικὴν ἐκθήλωσίν της δὲν ἀποξενώνει καὶ στρέφη τὸ εὐσπλαχνικὸν βλέμμα της καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἄψυχα, εἴτε ζῶα, εἴτε φυτά. Ἔχομεν σήμερον Ἑταιρείας ζωοφιλίους αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνέχονται—πολὺ σωστά—νὰ βλέπουν καὶ τὴν παραμικροτέραν πληγὴν εἰς τοὺς πολυτίμους ἀλλὰ δυστυχισμένους βοηθοὺς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς εἶ ε τὰ διάφορα φορτηγὰ ζῶα.

Ὁ πολιτισμὸς μας προχωρεῖ ἀκόμη μέχρι τοῦ νὰ κλείωμεν μέσα εἰς θ λπερὰ θερμοκήπια εὐαισθήτους φυτικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς θερμοὺς ἀτμοὺς νὰ προφυλάσσωμεν —πολὺ σωστὰ πάλιν—ἁβρὰς πρασίνους ὑπάρξεις καὶ ὑποβοηθοῦμεν τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξίν των.

Ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὰς ὡραίας αὐτὰς αἰσθηματικὰς ἐξωτερικεύσεις βλέπομεν, ἀνεχόμεθα νὰ βλέπωμεν, δὲν ἐνοχλούμεθα νὰντικρύζωμεν κοντὰ εἰς ἕνα θερμοκήπιον νὰ περνᾷ μέσα στὸν παγερὸν χειμῶνα ἕνα π α ι δ ί ... μὲ σχισμένα παπούτσια ἢ ξυπόλυτον καὶ μὲ σχισμένο πουκάμισο. Σᾶν νὰ μὴν τὸ εἶχε γεννήσει μάνα αὐτὸ ἢ σὰν νὰ μὴν εἶνε μάνα κάθε φτωχοῦ καὶ ἀπροστατεύτου παιδιοῦ αὐτὴ ἡ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ.

Πῶς τὰ συμβιβάζομεν ὅλ' αὐτὰ μὲ τὸν πολιτισμόν μας; Καὶ πῶς ἐ πιτρέπεται νὰ βλέπῃ ἀπαθὴς ἢ χριστιανικὴ μας συνείδησις τόσην εγκληκόιητα, τόσην ἀνέκφραστον δυστυχίαν, δσην φέρει 'στὴν φτώχια ὁ ἄδικ σώπητος χειμῶνας μαζὺ μὲ τὴν πεῖνα;

Καὶ ὅμως θὰ γιορτάσωμεν μετὰ λίγες ἡμέρες χαρμόσυνα Χριστούγεννα! ἐνῷ τὴν στιγμὴν ποῦ καλοντυμένοι ἐμεῖς καὶ οἱ δικοί μας θὰ τρώγωμεν τὴν Χριστουγεννιάτικην σοῦπα, τόσοι καὶ προπάντων τόσα καὶ τόσα μικρὰ θὰ μαστίζωνται ἀπὸ τὸ τρομερὸν μαστίγιον 'ποῦ καλεῖται..... στέρησις!

Εἰς μέρος ὅπου εἶνε ἄγνωστη σχεδὸν ἡ ὠργανωμένη φιλανθρωπία, ἡ συστηματικὴ βοήθεια εἰς τὰς ἀποκλήρους τῆς Τύχης, πρέπει καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἀτομικὴ εὐγένεια τῆς ἀνθρωπίνης καὶ μάλιστα τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν τῆς καλωσύνης ποῦ ζητᾷ τὴν δυστυχίαν διὰ νὰτὴν ἀνακουφίσῃ, τὸν πόνον διὰ νὰ τὸν βαλσαμώσῃ, τὴν κλονισμένηνὕπαρξιν διὰνὰ τὴν στηρίξῃ 'στὴν ζωὴν, τῆς καλωσύνης ἐκείνης 'ποῦ κυνηγᾷ τὴν ζωντανὴν ἀπελπισίαν γιὰ νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ νὰ καταντήσῃ 'στὸν Θάνατον.

Νὰ ὁ ἀληθινὸς πολιτισμός, ὁ ἄνθρωπισμὸς καὶ χριστιανισμὸς μαζί. Ὄχι τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη ποῦ παρουσιάζει ἡ καθημερινή μας ζωή.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΕΚΛΟΓΗΣ

Διὰ νὰ κρίνωσιν οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» τὴν Πατριαρχικὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν ὁποίαν ὡδήγησαν ἀσέβεια, ἀπείθεια καὶ κομματικὸν πάθος κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, παραθέτομεν κατωτέρω ἀποσπάσματα κυρίων ἄρθρων τῆς Ἀθηναϊκῆς «Ἑστίας», τῆς ὁποίας εἶνε γνωστὴ ἡ ἀκραιφνὴς Βενιζελικὴ Ὀρθοδοξία καὶ ὁ φανατικὸς *Super*-Βενιζελισμός. Ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας ὁμοδόξου ἐφημερίδος θὰ δυνηθῶσιν —ἂν θέλωσι—καὶ αὐτοὶ οἱ Βενιζελικοὶ νὰντιληφθῶσι τὴν ψυχολογίαν τῆς προώρου καὶ ἐκτρόπου ἐκλογῆς ἡ ὁποία ἀντὶ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκομεν τείνει νὰ φέρῃ τὴν διάστασιν καὶ τὸν χωρισμὸν εἰς τὰ ἐλεύθερα καὶ ὑπόδουλα τέκνα τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Πατρίδος. Οἱ ἀμερόληπτοι ἀναγνῶσται θὰ ἐν νοήσωσιν ἐπίσης τὴν ἐλαφρόκτησα τῆς κενολογίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν κομματικὴν δουλοφροσύνην ἀφ' ἑτέρου τὴν ὁποίαν διαπιστώνει σχετικὴ ἀρθρογραφία τοῦ δημοσιογραφικοῦ ταμπούρλου τῆς πρωτευούσης τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς μεμβράνης του φέρει τὸν διαφημιστικὸν καὶ πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἁπλουστέρων τίτλον «Ἐλευθερία».

Λοιπὸν εἰς τὸ φύλλον τῆς 26 Νοεμβρ. ἡ «Ἑστία» γράφει εἰς τὸ κύριον ἄρθρον:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογ- εἶνε ἀληθὲς τόσον ἀπρόοπτον, ὥστε κρίσεις ἐπ' αὐτῆς δὲν ἐπιτρέπονται ἀκόμη. Ἀγνοοῦμεν τὰς λεπτομερείας τοῦ γεγονότος, δὲν ἔχομεν δὲ ὑπ' ὄψει τί προηγήθη, ὥστε νὰ προτιμηθῇ.....ὁ Μελέτιος Μεταξάκης ἀπέναντι τῶν ἄλλων συνυποψηφίων του. Ἐπίσης ἀγνοοῦμεν τὸ πρόγραμμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου σκέπτεται νὰ δράσῃ ὁ νέος Πατριάρχης. Εἶνε ὅ,τι τόσον χωρίμαλεν αἱ σχέσεις τῶν Πατριαρχείων πρὸς τὴν βουλὴν... ὥστε ἀναγκαίως νὰ χρειάζεται ἐπιφύλαξις πολλὴ δεῖ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ σημασία τῆς ἐκλογῆς. Βεβαίως ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν θὰ βραδύνουν νὰ ἔλθουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τῶν πληροφοριῶν τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαραίτητα διὰ νὰ μορφωθῇ ἀσφαλὴς γνώμη ἐπὶ ἀποτελέσματος τόσον ἀπροσδοκήτου».

Τὰ «στοιχεῖα τῶν πληροφοριῶν» ἔφθασαν καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἀναλύουσα ψυχολογικῶς τὴν ἐκλογὴν ἡ «Ἑστία» γράφει τὰ ἑξῆς πολὺ χαρακτηριστικὰ τὰ ὁποῖα προκαλοῦμεν τοὺς ἀθλίους. Ταρτούφους τῆς «Ἐλευθερίας» οἱ ὁποῖοι διδάσκουσι μὲ πολιτικὴν ἀναίδειαν τὴν ἀσέβειαν πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἐκ προσώπους τῆς Ἑλευθέρας Πατρίδος νὰ ἀναιρέσωσιν, ἂν δύνανται....

«Ἡ ἐπιφύλαξις τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀποδεικνύεται πλησιέστατα δικαιολογουμένη καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἀληθῶς ἀπροσδόκητον. Μεταξὺ τῶν ἐπικρατούντων εἰς τὴν Ι. Σύνοδον οἱ Μητροπολῖται Ἀμασείας καὶ Ρόδου συνεκέντρωσαν τὰς μεγαλυτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου εἶχεν ἀνθρονισθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῆς πλειονοψηφίας. Τὸ ὄνομα τοῦ τέως Μητροπολίτου Ἀθηνῶν δὲν ἀνεφέρετο μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων. Ἔξαφνα ὁ Μητροπολίτης Μελέτιος εἰς δεκάεπτημα ὅλιγων ἡμερῶν ἐπεκράτησε... Τί ἐμεσολάβησε διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀπότομος αὐτὴ μεταβολή; Ἰδοὺ τί ἀπεριμέναμεν νὰ μάθωμεν.

Καὶ ἰδοὺ τί ἀκριβέστατα πλέον γνωρίζομεν. Ἡ δύναμις ἡ ὁποία ἐμεσολάβησεν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἀνέτρεψε τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν, ὑπῆρξεν ἁπλούστατα ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρμοστείας, ὁδηγουμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τῶν Ἀμυνιτῶν αἱ συμπάθειαι ἐμοιράζοντο μεταξὺ τοῦ Ἀμασείας καὶ τοῦ Ρόδου..... Ἔξαφνα ἁπλήθαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀτυχὴς ἰδέα νὰ διατάξῃ τὴν Ἀρμοστείαν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρώην Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Ἡ Ἀρμοστεία ἐπραγματοποίησε μὲ τὴν συνειδησμένην τὴν ἀδεξιότητα τὴν ἀδεξίαν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβε..... Ὁ Ἀρμοστὴς τῆς Ἑλλάδος ἐζήτησε νὰ.....μὴ γίνῃ ὁ Μελέτιος. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐκδρέσιαν ἐξ ὁλένας ἡμέρας ὅτι δὲν εἶχε καρδίσει εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ἐκκρεμότητος».

Ἐρωτῶμεν ἰδοὺ:

1) Ἀφοῦ εἶνε τόσον ἀνώμαλοι αἱ σχέσεις τῶν Πατριαρχείων πρὸς τὴν Πύλην, ὥστε νὰ γράφῃ αὐτὴ ἡ «Ἑστία» ὅτι χρειάζεται ἐπιφύλαξις πολλὴ διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ σημασία τῆς ἐκλογῆς, πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν βεβιασμένην ἐκλογὴν καὶ τὰ ὄργανα τοῦ Τύπου τὰ ὁποῖα τὴν ὑμνολογοῦν;

2) Ἀφοῦ ἡ Ἀμασείας εἶχεν ἐν θρονισθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῆς πλειονότητ- ἡ δὲ Σ β κ Μετιξάκης εἰς διάστημα δέκ ων ἡμερῶν ἐπεκράτη ε, 'ποῦ στηρίζονται οἱ δ θυραμβ ί ων ἀφ' ἑνὸς καὶ ποία μαγικὴ ῥάβδος ἐπενέβη ὥστε νὰ ἀλλοιωθῇ μορφωμένον φρόνημα καὶ ἐκλογικὴ συνείδησις;

Καὶ τί θὰ γίνῃ εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον, ὅταν ὁ ἐπηρεασμὸς κατ' ἀνάγκην θὰ παύσῃ καὶ ὁ κ. Μετιξάκης, ἂν τυχὸν ἐγκατασταθῇ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον, θὰ εὑρεθῇ εἰς ἀτμοσφαῖραν ψυχρότητος, δυσμενείας, ἀποστροφῆς τῆς πλειονότητος τῶν νομίμων ἐκλογέων; Ποῖον δὲ κῦρος θὰ ἔχῃ ἡ γνώμη του, ὅταν ὑπ' αὐτῶν τῶν θιασωτῶν του κηρύσσεται ὅτι ἐξελέγη μόνον καὶ μόνον ἐξ ἀντιθράσεως πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν;

Δὲν θὰ εἶνε ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο τοὐλάχιστον ἀτελεσφόρητος τοιαύτη Πατριαρχεία, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο;

Τὸ θορυβοποιὸν δημοσιογραφικὸν ταμποῦρλο τοῦ τυμπανοκρούστου τυπογράφου ἂς ἀπαντήσῃ, ἐὰν ἡ μεμβράνα του δὲν σπάσῃ ἀπὸ τὰ ζωηρὰ τυμπανίσματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἅγιον Καθηγούμενον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ δηλῶ διὰ τῆς παρούσης ὅτι ἀπὸ σήμερον ἀποχωρῶ καὶ ἐπομένως παύω τοῦ νὰ ὀνομάζομαι δόκιμος τῆς ἀναφερομένης Μονῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 15)12)1921.

Μετὰ σεβασμοῦ
ΜΩΔΕΣΤΟΣ Χ. ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΗΣ
Πρώην δόκιμος Ἱ. Μονῆς Μαχαιρᾶ.

Νο. 63
ΤΕΪΑ ΚΕΫΛΑΝΗΣ

Ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἐκτάκτου ποιότητος **Τσάγια Κεϋλανης** μάρκας No. 63 ἐλάβομεν καὶ ἐφέτος εἰς βικέττα διαφόρων μεγεθῶν καὶ τῆς ὁλᾶς.

(13-11) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνεργῶν ὡς Ἐθνάρχης ἐξέθηκε τελευταίως πρὸς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ φιλέλληνας δι' ἐπιστολῶν τὰ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Παγκυπρίου Συνελεύσεως, ἡ ὁποία διὰ τῶν ἀποφάσεών της ἔδωκε νέαν τροπὴν εἰς τὰς Ἑνωτικὰς προσπαθείας τῆ Νήσου καὶ ἐξαιτεῖται τὴν βοήθειαν αὐτῶν κάμνων ἐκκλησιν εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα αὐτῶν αἰσθήματα.

Τονίζει ὅμως ὁ Μακαριώτατος ὅτι ἡ νέα φάσις εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέρχεται τὸ Κυπριακὸν ζήτημα διὰ τῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως δὲν θὰ φέρῃ ποσῶς ἀντιβρεττανικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ θὰ εἶνε ὡς πάντοτε ζωηρὰ ἐθνικὴ ἐνέργεια ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων.

Ἔχων δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπ' ὄψει καὶ ἄλλα σχετικὰ πρὸς τὸ πολιτικὸν ἡμῶν ζήτημα ἔγραψε περὶ τούτων καὶ πρὸς τὸν κ. Γεννάδιον εἰς Λονδῖνον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔγραψε καὶ πρὸς τὸν κ. Κρῶσφιλδ καὶ ἄλλους φιλοκυπρίους καὶ φιλέλληνας Ἄγγλους.

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα ἀνέλαβεν, ὡς γνωστόν, τὴν προμήθειαν διαφόρων γεωργικῶν ἐργαλείων εἰς τοὺς ἀγρότας οἱ ὁποῖοι θὰ δύνανται νὰ καταβάλλωσιν εἰς δόσεις τὴν πραγματικὴν ἀξίαν των. Ἤδη πληροφορούμεθα ὅτι πολλοὶ προοδευτικοὶ κτηματίαι ἐπωφελούμενοι τῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας παρέχει τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα ἐζήτησαν νὰ προμηθευθῶσι δι' αὐτοῦ θεριστικὰς μηχανάς, ὄργανα οἰνοποιΐας καὶ κυρίως ἅρατρα εὐρωπαϊκά. Ἰδιως ἡ ζήτησις τοιούτων ἐργαλείων γίνεται ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας Λευκωσίας καὶ Ἀμμοχώστου αἱ ὁποῖαι εἶνε καὶ αἱ γεωργικώτεραι τῆς Νήσου.

Τοιουτοτρόπως συνεκεντρώθησαν καὶ διεβιβάσθησαν εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν διὰ τοῦ Γεωργ. Τμήματος σχετικαὶ παραγγελίαι ἀνερχόμεναι εἰς 3 χιλιάδας περίπου λιρῶν.

Καὶ προηγουμένως βεβαίως ἐγένετο προμήθεια ἐργαλείων διὰ τοῦ ἐνλόγῳ Τμήματος, ἀλλ' αὐτοὶ δὐδέποτε ἀνῆλθον εἰς τοιοῦτο ποσὸν περιοριζόμεναι εἰς ὀλίγας δεκάδας λιρῶν. Ἐνέργειαι γίνονται καὶ πρὸς διάδοσιν τοῦ Βενζιναρότρου καὶ τοιοῦτον ἐπρομηθεύθη ἤδη ἐξ Ἀμερικῆς τὸ Γεωργ. Τμῆμα διὰ νὰ κατασταθῇ εἰς τοὺς γεωργοὺς γνωστὴν τ. ν χρῆσιν καὶ τὴν ὠφέλειάν του.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ὑλικὴ εὐημερία τῆς Νήσου ἐξαρτᾶται πρωτίστως ἐκ τῆς εὐδοκιμήσεως τῆς γεωργίας παρακολουθοῦμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀπουδαιοτέρου ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου τῆς πρωτευούσης, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦσιν ὡς γνωστὸν οἱ κ. κ. Θ. Θεοδότου, Γ. Χατζηπαύλου, Γ. Θ. Πιερίδης, Κ. Χριστοδούλου, Π. Τσεριώτης καὶ Μ. Σκουφαρίδης, συνῆλθε τὸ π. Σάββατον εἰς συνεδρίαν πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων ἐν γένει τὸ Γυμναστήριόν μας.

Μεταξὺ ἄλλων ἀπεφασίσθη ὅπως διενεργηθῇ ἡ εἰσπραξις τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν πρὸς τὸν Σύλλογον καὶ πρὸς τούτοις νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ Γυμναστικοὶ σύλλογοι τῶν «Ὀλυμπίων» καὶ τοῦ «Ζήνωνος» ἂν πρόκηται νὰ τελέσωσιν τὸ προσεχὲς ἔτος Παγκυπρίους ἀγῶνας διὰ νὰ συμμετάσχωσι καὶ τὰ «Παγκύπρια» ἄλλως νὰ προκηρύξωσιν αὐτὰ Παγκυπρίους.

Διὰ τὰς δαπάνας τῆς τυχὸν συμμετοχῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας προκηρυττομένους ὑπ' ἄλλων πόλεων ἀπεφασίσθη νὰ διοργανωθῇ ἀπογευματινὴ τῇ εὐγενεῖ συμπράξει ἀξιοτ. Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, ὡς πληροφορούμεθα ἐ θὰ γίνῃ δύτες, τὴν μεταπρσεχῆ Κυριακὴν 2) δ' Ἰανουαρίου 1922. εἰ. τὴν Αἴθουσαν τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Δημάρχ.υ Βαρωσίων κ. Γ. Ἐμφιετζῆ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπῆλθε συνεννόησις μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἐθνικῶν συμβούλων τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου διὰ τῆς ὑποχωρήσεως τῶν κ. κ. Κλ. Κωνσταντινίδου, Γιάννη Στ. Οἰκονομίδου, Πολ. Παπαδοπούλλου καὶ Λ. Ζαλουμίδου.

Ὁ κ. Κλεάνθης Κωνσταντινίδης ἀπεσύρθη οἰκειοθελῶς, οἱ δὲ λοιποὶ δώδεκα ἐξέλεξαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τοὺς 9 ὁριζομένους. Οἱ τρεῖς τότε μειονοψηφήσαντες ἀπέσυραν τὴν ὑποψηφιότητά των. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν οἱ κ.κ. Μυριάνθης καὶ Ζαλουμίδης ἰσοψήφησαν καὶ διὰ κλήρου ἐπέτυχεν ὁ κ. Μυριάνθης.

Τοιουτοτρόπως ὑπελείφθησαν 9 μόνον ὑποψήφιοι, ὅσος ὀηλ. εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην, καὶ συνεπῶς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς ἐθνικοὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Λούης Ε. Λουΐζου, Γ. Σ. Ἐμφιετζῆς, Ι. Οἰκονομίδης, Μ. Σακαλλῆς, Χρ. Ε. Λουΐζου, Κ. Μαραθοβουνιώτης, Ι. Μυριάνθης, Ἀγαθ. Παπαδόπουλος καὶ Κ. Λοϊζίδης.

Ὑπολείπεται τώρα νὰ γίνῃ ἐκλογὴ μόνον εἰς τὴν Λάρνακα καὶ Λευκωσίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας πόλεις πιθανὸν νὰ γίνῃ συμβιβασμός. Διὰ τὴν πρωτεύουσαν τοὐλάχιστον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔγραψε, μανθάνομεν, προσκαλῶν νέαν σύσκεψιν τῶν ὑποψηφίων εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν μετὰ τῆς προθέσεως ἀποφυγῆς ἐκλογῶν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΙΜΗ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΔΙΚΑΣΤΗΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Τὴν π. Δευτέραν ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸν ἔντ. Ἀρχιδικαστὴν τῆς Νήσου κ. Φ'σιερ ὅτι ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Α Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ὁ τίτλος «Sir».

Διὰ τὴν μεγάλην ταύτην τιμὴν ὁ Δικαστικὸς καὶ Δικηγορικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης προσέφερε χθὲς κατὰ τὴν 10 1)2 π. μ. ἐπισήμως τὰ συγχαρητήριά του εἰς τὸν Ἀνώτατον παρ' ἡμῖν λειτουργὸν τῆς Θέμιδος ἐν τῷ Ἐφετείῳ. Προσῆλθον οἱ δύο Πρόεδροι, οἱ 2 Πάρεδροι, ὁ Κωμοδίκης καὶ ὅλον τὸ δικηγορικὸν σῶμα μετὰ τοῦ Δικηγόρου τοῦ Στέμματος κ. Ράσσελ καὶ τοῦ Βοηθοῦ του.

Τὸν κ Φίσιερ προσεφώνησαν ὁ Δικηγόρος τοῦ Στέμματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Δικηγορικοῦ σώματος οἱ κ.κ. Πασχ. Κωνσταντινίδης καὶ Θεοφ. Θεοδότου.

Καὶ οἱ τρεῖς ἀγορηταὶ προσφωνοῦντες ἐτόνισαν τὰς μακρὰς καὶ εὐδοκίμους ὑπηρεσίας τοῦ ἐντ. δικαστικοῦ λειτουργοῦ ὅστις ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσαετίαν ὑπηρέτει πιστῶς τὴν Θέμιδα καὶ ἐτόνισαν ὅτι ἐκράτησεν οὗτος πάντοτε τὴν δικαιοσύνην ὑψηλὰ καὶ ὅτι βικαίως ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ σεμνύνεται διὰ τοιούτους δικαστὰς οἱ ὁποῖοι σθντελοῦσιν εἰς τὴν τόσον ἀγαθὴν φήμην τῆς Ἀγγλικῆς δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Φίσιερ συγκινηθεὶς εἰς ἄκρον εἶπεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι αἰσθάνεται, δύναται νὰ εἴπῃ μόνον ὅτι θεωρεῖ μεγάλην τὴν ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τιμὴν καὶ νομίζει ταύτην διπλὴν λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Δικηγορικοῦ Σώματος ὅτι δίδει αἰς αὐτὸν ὁ τιμητικὸς τίτλος, διὰ τὰς μακρὰς καὶ ἐντίμους ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐν Κύπρῳ. Καταλήγων δὲ εἶπε ὅτι «τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἔρχεται αὐτόματον εἰς τὰ χείλη του εἶνε ἓν θερμότατον εὐχαριστῶ». Μετὰ τοῦτο ἐδέχθη τα συγχαρητήρια καὶ ἰδιαιτέρως ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρισταμένων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς πρωτευούσης αἰσθανομένη εὐγενὲς ἀνθιαφέρον ὑπὲρ τῶν μαθητῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συνέβη ἀτυχῶς δι' αὐτοὺς νὰ εἶνε τέκνα πτωχῶν γονέων, ἐπεκαλέσθη ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς συμπαθείας τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ τοι ουτοτρόπως συνελέγη ποσὸν ἐκ £135 περίπου. Οἱ φιλανθρωπικοὶ ἔρανοι συνεχ'ζονται καὶ σήμερον συνέρχεται ἡ Ἐπιτροπεία ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανέμεσως αὐτῶν.

Διὰ τῶν ἀναγνώσεων Κυριῶν καὶ Κ)δων τοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων» εἰσεπράχθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρ'ᾳ τῶν Χριστουγέννων πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπόρων ποσὸν ἐκ λιρῶν περίπου 50 παρὰ διαφόρων φιλανθρώπων συμπολιτῶν καὶ συμπολιτίδων.

Ὁ ἐργοστασιάρχης κ. Ἰω. Βεργόπουλος ἐκθηλὸν καὶ πάλιν τὰ εὐ γενῆ καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτοῦ αἰσθήμα τα ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν 42 ζευγη ὑποδήματα ὅπως διανεμηθῶσιν σ'ις ἄπορα παιδιά

Ἡ δ. Κυρία Οβρ'νία Χρ. Γεωργιάδου ἐπισκεφθεῖσα τὸ Ἀγκιαγγελεῖον Χρυσαλινιωτίσσης προσέφερεν εἰς τὴν Διευθύντριαν αὐτοῦ 5 τεθπια κασμίρι δι' ἐνδυμασίας δὲ γνησίων τῶν ὁποίων προηγουμένως ἐλήφθησαν τὰ μέτρα.

Ἡ Δνὶς Ἄννα Πικὴ προσέφερεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητριῶν τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης 1 λίραν, δεχθεῖσα τὰς εὐχαριστίας τῆς Διευθυντρίας διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων της.

Ἡ πόλις αἰσθάνεται ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην πρὸς ὅλα τὰ εὐγενῆ μέλη αὐτῆς τὰ ὁποῖα διετράνωσαν τὴν ἀγαθότητα τῶν αἰσθημάτων των καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΤΑ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων θὰ τελέσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὴν καθιερωμένην συνήθειαν καὶ τὴν 1ην τοῦ ἔτους εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Κασσιανοῦ.

◆ ◆ ◆

ΚΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝ ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οἱ κώδωνες θὰ κρούσωσι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων τὴν ἀπὸ τὴν πρωϊνὴν καὶ ἡ λειτουργία θἀρχίσῃ τὴν 4 1)2.

◆ ◆ ◆

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 1)2 μ. μ. θὰ γίνῃ ἀναρξις τῶν διαλέξεων τῆς «Ἀγάπης τοῦ Λάου» μὲ ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Φιλολογίας κ. Ι. Καραγιαννάκην.

Θέμα τῆς διαλέξεως:

«Ὁ γάμος εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ἀπὸ θρησκευτικῆς καὶ κυρίως κοινωνιολογικῆς ἀπόψεως.»

◆ ◆ ◆

Η ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος, τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ ἐνδέξου Ναυάρχου Κουντουριώτη εἶνε γενικὴ καὶ εἰς τὴν Κύπρον δλην ἡ ὁποία καταδικάζει ἐν τῇ συνειδήσει της ἀπολύτως τοὺς κακούργους οἱ ὁποῖοι ἐθεμελίωσαν οὔτε τὸν ῆρωα τῆς Ἑλλης, οὔτε τὸν ἀγαθώτατον ἄνθρωπον. Εὐτυχῶς τὸ ἔγκλημα φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε πολιτικόν, ὁ δὲ κ. Κουντουριώτης εἶνε ἐκτὸς κινδύνου.

◆ ◆ ◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ τὸ προσεχὲς Σάββατον, ἑορτὴν τῶν Χριστουγένν

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

ΚΤΗΜΑ, τῇ 19 Δεκεμβρ. 1921.

—Ἐπὶ τριήμερον συνεδριάσασα ἡ Θρονικὴ Ἐπιτροπεία ἀπεκύρωσε τὰς ἐνοικιάσεις διαφόρων θρονικῶν κτημάτων.

—Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἠκούσθη ἡ διακανόνισις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Νεοφύτου, ἐπιτευχθεῖσα τῇ ἐπεμβάσει τοῦ κ. Θεοφ. Θεοδότου.

—Μεγίστην κατάπληξιν καὶ γενικὴν ἐντύπωσιν προὐκάλεσαν ἡ εἴδησις τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ δοξασμένου μας Ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου οὕτινος τὸ ὄνομα τόσον στενῶς συνεδέθη μὲ τὰς ἐνδοξοτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας.

—Τὸ προσεχὲς Σάββατον τὸ ἑσπέρας δίδεται ὑπὸ τῆς «Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος» μουσικοφιλολογικὴ ἑσπερὶς ὑπὲρ τῆς φανέλλας τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου. Δικαίωμα εἰσόδου θὰ εἶνε προαιρετικόν. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ συμπολῖται μας θὰ φανῶσι γενναιόδωροι προκειμένου περὶ τόσου ὑψηλοῦ καὶ ἱεροῦ σκοποῦ.

—Χθὲς καὶ σήμερον τὸ σωματεῖον τῆς «Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος» διένειμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς περὶ τὰς £ 80. 0. 0. εἰς μετρητὰ καὶ εἴδη.

—Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἐπιτροπείας τοῦ Προσκοπικοῦ σώματος γενομένην διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἀπάντησις τῆς Ἀρχιγραμματείας, εἰς ἣν ὄψεται ὅτι ἡ Α. Ἐξοχότης δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ.

Ἂς ἀφήσωμεν ἀσχολίαστον τὸ ζήτημα.

—Σήμερον ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν μὲν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ὁ Π. Μητροπολίτης ἐν δὲ τῷ Ναῷ Ἁγ. Κενδέου ὁ ἱερολ. Διάκονος Ν. Σανταμᾶς.

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ ἐν τῇ πόλει μας παρεπιδημῶν πολιτευτὴς Λευκωσίας κ. Θεοδότου προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Λέσχης «Πάφου» ὡμίλησε διεξοδικῶς ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος. Ἡ ὁμιλία του διήρκεσεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ἐπανειλημμένως δὲ διεκόπτετο ὑπὸ χειρροκροτημάτων τοῦ πυκνοῦ ἀκροατηρίου.

Εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην παρίσταντο ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου, τὰ μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, ὁ Δήμαρχος καὶ πλῆθος κόσμου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας ὁ γραμματεὺς τῆς Λέσχης κ. Σπ. Μαυρομμάτης προσεφώνησε καταλλήλως τὸν ἀγορητὴν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Λέσχης «Πάφου» μετὰ δὲ τὸ τέλος ὁ Π. Μητροπολίτης ἀναλθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος ηὐχαρίστησε τὸν ὁμιλητήν.

Εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως ταῦτα καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία γίνωνται τοιαῦται διαλέξεις. Ἡ νῆσος ἔχει ἀρκετὸν πληθὸς ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι δύνανται κάλλιστα διὰ τοιούτων διαλέξεων νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸν ἐθνικόν μας ἀγῶνα τὰ μέγιστα.

—Ἐπὶ τῆς Κινηματογραφικῆς Ὀθόνης θὰ παρελάσωσι προσεχῶς ἔργα ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα ὅλοι πρέπει νὰ παρακολουθήσωμεν. Χ.

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

(Διὰ τοῦ Ρέουτερ)

Κάϊρον, 18)31 Δεκ. ὥρα 9 35 π.μ. Ὁ Ζαγλοὺλ καὶ οἱ πέντε ἕτεροι συλληφθέντες ἀπέπλευσαν ἐκ Σουὲζ διὰ Κεύλανην χθὲς τὴν νύκτα.

Κάϊρον, 18)31 ὥρα 1 30′ μ.μ. Ὁ Βρεττανὸς σιδηροδρομικὸς ἐπόπτης δ. Ὁμπτι Χάττον πυροβολ θεὶς ἀπέθανε· ὁ δολοφόνος δι φυγε

Κάϊρον, 18)31 ὥρα 6 μ. μ. Ἐξ ἄμαξαι ἁπιβατῶν καὶ δύο φορτηγῶν ἐκάησαν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ σιδηροδρόμου ἐξ ἐμπρησμοῦ χθὲς τὴν νύκτα· τα Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ὑπεχρεώθησαν νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τῶν στασιαστῶν· ἀγγέλλεται ὅτι πέντε ἐφονεύθησαν καὶ 16 ἐπληγώθησαν. Πιστεύεται ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Χάττον, ὀφείλεται εἰς προσωπικὴν δυσαρέσκειαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΣΙΜΕΝΤΑ "TITAN,,

Εἰδοποιοῦμεν τοὺς κ. κ. ἐργολάβους, μηχανικούς, πωλητὰς ὑλικῶν οἰκοδομῆς, τὰς ἐπιτροπὰς τῶν κοινοτήτων καὶ χωρίων κ.λ.π., ὅτι εἰς τὰς ἐν Λεμεσῷ καὶ Ἀμμοχώστῳ ἀποθήκας μας θὰ εὑρίσκωσι τοῦ λοιποῦ ἀνελλιπῶς τσιμέντα τῆς ἀρίστης μάρκας

«TITAN»

τὰ ὁποῖα εἶναι πλέον γνωστόν, ὅτι εἶναι τὰ ἀνώτερα παντὸς ἄλλου τσιμέντου εἰσαγομένου ἐν Κύπρῳ.

Οἱ χρησιμοποιοῦντες τσιμέντα «TITAN» ἐξυπηρετοῦν πρωτίστως τὸ συμφέρον των, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἀρίστης ποιότητος τοῦ τσιμέντου τούτου ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν οἰκοδομῶν των ἐπ' ἄπειρον καὶ ἀποφεύγουν τὴν συχνὴν δαπάνην τῶν ἐπιδιορθώσεων κ.λ π.

Χάριν τῶν χρησιμοποιούντων τσιμέντα «TITAN» ἐφροντίσαμεν νὰ ἔχωμεν πάντοτε διαρκῆ παρακαταθήκην εἰς τὰς ἐν Λεμεσῷ καὶ Ἀμμοχώστῳ ἀποθήκας μας.

Ἡ παρακαταθήκη μας θὰ ἀνανεώνηται τακτικῶς, ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ εὑρίσκωσι τσιμέντα φρέσκα.

Διὰ παραγγελίας καὶ τιμὰς ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κ. κ.

Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ & Σ^ΙΑ
Εἰς Λεμεσὸν καὶ Ἀμμόχωστον

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μία καλτσομηχανὴ ἐν καλῇ καταστάσει συστήματος *Foster*. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς τιμιωτάτους Ἕλληνας Χριστιανοὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου.

Παραιτηθέντων τῶν ὑποψηφίων Ἐθνικῶν Συμβούλων διὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἀμμοχώστου κ. κ. Κλεάνθους Κωνσταντινίδου, Λουκᾶ Ζαλουμίδου, Πολυβίου Παπαδοπούλου καὶ Γιάννη Σταυρινοῦ Οἰκονομίδου, οὕτω δὲ διὰ τῆς παραιτήσεως ταύτης μὴ ὑπερβαινόντων τῶν ὑπολειφθέντων ὑποψηφίων τὸν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ καθοριζόμενον ἀριθμὸν 9 συμβούλων διὰ τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 6 τῶν ἐκλογικῶν Κανονισμῶν «ἐὰν δὲν προταθοῦν ὑποψήφιοι πλείονες τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν οἱ προταθέντες ἀνακηρύσσονται μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου».

Κατὰ ταῦτα ἀνακηρύσσομεν ὡς Ἐθνικοὺς Συμβούλους διὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἀμμοχώστου τοὺς προταθέντας κ. κ. Λούην Ε. Λουΐζου, Γ. Ἐμφιετζῆν, Ἰ. Οἰκονομίδην, Μ. Α. Σιακαλλῆν, Χρ. Ε. Λουΐζου, Κ. Μαραθοβουνιώτην, Ι. Μυριάνθην, Ἀγαθ. Παπαδόπουλλον καὶ Κ. Λοϊζίδην.

Ἡ δὲ πρὸς ἐκλογὴν Ἐθνικῶν Συμβούλων ἀπολυθεῖσα ἐγκύκλιος ἡμῶν 9 Δεκεμβρίου δὲν ἰσχύει διὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἀμμοχώστου καὶ ἐντελλόμεθα πρὸς τοὺς ἐφημερίους, ὅπως μὴ προβῶσιν εἰς μηδεμίαν ἐνέργειαν, ἀφορῶσαν τοιαύτην ἐκλογήν.

Ἐν Χριστῷ Εὐχέτης

† Ὁ ΚΥΠΡΟΥ **ΚΥΡΙΛΛΟΣ**

Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 22ᾳ Δεκεμβρίου 1921.

ΣΗΜ. Ἡ παροῦσα ν' ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς ἐπήκοον τῶν Χριστιανῶν.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 16)29 Δεκεμβρίου.

Τὸ Συνέδριον τῶν Ἀνωτέρων Κληρικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τὸ συγκληθὲν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἤρξατο σήμερον τῶν ἐργασιῶν του.

Ὁ Μητροπολίτης Κυζίκου, ἐν τῶν κυριωτέρων μελῶν τῆς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐξελέγη Πρόεδρος.

Οἱ συνελθόντες Ἀρχιερεῖς ἀπεφάνθησαν ὁμοφώνως ὑπὲρ τοῦ νομικοῦ κύρους τοῦ Συνεδρίου. Τὸ Συνέδριον πρόκειται νὰ κηρύξῃ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μελετίου Μεταξάκη εἶναι ἀντικανονικὴ ἐπιβληθεῖσα διὰ βίας καὶ δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ γενομένη.

Ὁ Ἕλλην Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετὰ τῶν Ἀρχιερέων αὐτοῦ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν νόμιμον συνοδικὴν πλειονοψηφίαν Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα, δι' οὗ ἀποκρούει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μεταξάκη. «Ἐθλίβημεν μαθόντες διὰ τοῦ τηλεγραφήματός Σας τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ἐγένετο ἡ πατριαρχικὴ ἐκλογὴ Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ παραβίασιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐπικαλούμενον τὴν θείαν ἀντίληψιν πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης, βεβαιοῖ τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τῶν ὁποίων μνεία γίνεται ἐν τῷ τηλεγραφήματί Σας, ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς θρίαμβον τοῦ δικαίου».

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ληφθείσας πληροφορίας, οἱ Πατριάρχαι Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων δὲν θ' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μεταξάκη.

ΑΘΗΝΑΙ, 1ῃ Ἰανουαρίου, ὥρα 2. 30′ μ. μ.

Δελτίον Τύπου 1ης.

Ὁ Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ τονίζῃ τὴν σημασίαν τῆς ἄρσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ «Καθημερινὴ» ὑπογραμμίζει τὰς φράσεις ἄρθρου τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» γράφοντος ὅτι «ἐὰν τὸ μέτρον τοῦτο μέλλῃ νὰ ἔχῃ ὡς ἔμμεσον συνέπειαν νὰ φέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς θέσιν νὰ διατηρῇ τὸν στρατόν της εἰς καλὴν κατάστασιν ἀμύνης, καθ' ὃν χρόνον θὰ συζητῆται τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς, καὶ ἰδίᾳ τὸ μέλλον τῶν χριστιανικῶν μειονοτήτων καὶ τῶν ἄλλων μὴ Κεμαλικῶν, μόνον οἱ θέλοντες νὰ καταλίπωσι τὰ στενὰ καὶ τὰς μειονότητας εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Ἀγκύρας δύνανται ν' ἀποκλίνωσιν εἰς στρεψοδίκους συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀλληλουχίας, ἣν ἡ Ἀγγλία ἔδωκεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου κατ' Αὔγουστον τοῦ 1921.»

— Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀνατολῆς, ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἀγκύρας, ἐκυκλοφόρησε τηλεγράφημα, καθ' ὃ οἱ Ἕλληνες ἔκαυσαν τὴν πόλιν τοῦ Ἀϊδινίου. Οὐδὲ σκιὰ βεβαίως ἀληθείας ὑπάρχει εἰς τὴν εἴδησιν ταύτην, ἤτις ἁπλῶς σκοπεῖ νὰ προκαλέσῃ ἐκ νέου τὴν προσοχὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Πρακτορείων καὶ ἐφημερίδων ἐπὶ τοῦ δῆθεν Πρακτορείου τούτου.

Ὁμοίας φύσεως εἶνε καὶ ἡ ἄλλη πληροφορία τοῦ Πρακτορείου τούτου περὶ ἐκκρήξεως ἐπαναστάσεως ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ἰανουαρίου, 9 μ. μ.

Δελτίον Τύπου 2ας.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ θεωρήσῃ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικὴν ἐκλογὴν ὡς μηδὲν καὶ μὴ γενομένην, ἐπειδὴ ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς συμφωνίας τοῦ τελευταίου ἐν Ἀδριανουπόλει Συνεδρίου, δεκτῆς γενομένης καὶ ὑπογραφείσης ὑπὸ τῶν δύο Συμβουλίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τὸ Συνέδριον, ἐπιμένον ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῶν ἀρχῶν Φεβρουαρίου, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως νὰ μετατεθῇ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως προβῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων Ἱεραρχῶν εἰς νόμιμον καὶ ἔγκυρον ἐκλογήν.

ΟΣΟΙ ΕΧΕΤΕ ΕΤΙΚΕΤΤΕΣ
ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΝΕΣΤΛΕ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ ΣΑΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

(ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΞΩΤΕΡ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ)

—Ἑλληνοϊταλικὴ συμφωνία.

—Δηλώσεις τοῦ κ. Γούναρη.

ΡΩΜΗ, 16)29.—Οἱ κ. κ. Γούναρης καὶ Μπαλτατζῆς συνηντήθησαν μετὰ τῶν κ. κ. Μπονόμι καὶ Ντελλαπορέττα, μεθ' ὧν παρέμειναν συνομιλοῦντες ἐπὶ μακρόν.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. πρωθυπουργὸς περὶ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας ἀπεκόμισεν ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας σχετικῶς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἐδήλωσε:

—Ἔρχομαι ἀπ' εὐθείας ἐκ Λονδίνου, ὁπόθεν ἀποκομίζω ἐντυπώσεις πραγματικῶς ἱκανοποιητικάς.

Τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τοῦ κ. Γούναρη ἠκολούθησε ζωηροτάτη διπλωματικὴ κίνησις. Τὴν 3 μ. μ. ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μεταξᾶ ἐπεσκέφθη τὸν Ἰταλὸν πρωθυπουργόν, κατόπιν σχετικῆς προσυνεννοήσεως. Οἱ δύο Πρωθυπουργοὶ συνομίλησαν ἐπὶ μακρόν. Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ὁ κ. Μπονόμι ἐδέχθη τὸν ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ συνδιελέχθη ἐπὶ πολὺ μετ' αὐτοῦ.

Ἀμφότεραι αἱ συνομιλίαι αὗται—τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ἰταλοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλου πρέσβεως ἀφ' ἑτέρου—συνδυάζονται ἐνταῦθα πρὸς τὰς ἐν Λονδίνῳ συνομιλίας τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἐκεῖ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Ντὲ Μαρτίνο.

Οἱ Ἰταλοὶ πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς πάσας τὰς συνεννοήσεις ταύτας, φρονοῦν δὲ ὅτι πρόκειται περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς Ἑλληνοϊταλικῆς προσεγγίσεως, μέρους—ὡς παρατηροῦν οἱ τολμηρότεροι εἰς πολιτικὰς κρίσεις—εὐρείας Ἀγγλο-ἰταλο-ελληνικῆς συμπράξεως.

Κατὰ πληροφορίας ἰταλικῶν πηγῶν μεταξὺ τῶν κ. κ Μπονόμι καὶ Γούναρη θὰ συνομολογηθῇ ἴσως συμφωνία διὰ τὰ Δωδεκάνησα ἐπὶ νέων βάσεων, διαφόρων τῆς προγενεστέρας τοιαύτης.

Ἡ Ἰταλία — λέγεται ἀκόμη — φαίνεται κηρυσσομένη ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μικρασίας εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν, ἐμμένει ὅμως πάντως εἰς τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Σέβραις Τριμερῆ συμφωνίαν, ἡ ὁποία καθορίζει κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τὰς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ σφαίρας τῆς ἀγγλικῆς, γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς ἐπιρροῆς.

Οἱ κ. κ. Γούναρης καὶ Μπαλτατζῆς, ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, πιστεύεται ὅτι θὰ περατώσουν τὰς ἐνταῦθα διεξαγομένας συνεννοήσεις ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ θὰ ἀπέλθουν εἰς Γαλλίαν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἢ Λευτέραν.

—Ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου βεβαία ἡ πτῶσις τοῦ κ. Μπριάν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16)29.—Συνεπείᾳ τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ κ. Μπερτελώ, οἱ πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦσιν ἤδη βεβαίαν τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου. Φαίνονται μάλιστα, μήπως ὁ κ. Μπριὰν δὲν δυνηθῇ νὰ πυραμείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς Διασκέψεως διὰ τὸ Ἀνατολικόν.

Ἡ δυσαρέσκεια τῆς Βουλῆς εἶνε τοιαύτη, ὥστε μόνον εἰς τὸν φόβον ἀναβολῆς τῆς Διασκέψεως τῶν Κανόνων ὀφείλεται τὸ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ παρέσχε χθὲς ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν κ. Μπριάν. Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Πουανκαρὲ θεωρεῖται ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν κύκλων ὡς ἀρκετὰ ὥριμος διὰ τὴν ἐξουσίαν.

—Ποῦ θὰ συνεδριάσῃ ἡ Συνδιάσκεψις ἐν Κάννας.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐν Κάννας θὰ συνεδριάσῃ εἰς τὴν Ναυτικὴν Λέσχην.

Πολλοὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἀναμένονται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Ὁ κ. Μπριὰν θὰ μεταβῇ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 22 ἐν τρέχοντι. Ἡ Διάσκεψις θὰ ἀρχίσῃ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν (24ην τρ) καὶ θὰ διαρκέσῃ ἡμέρας τινάς

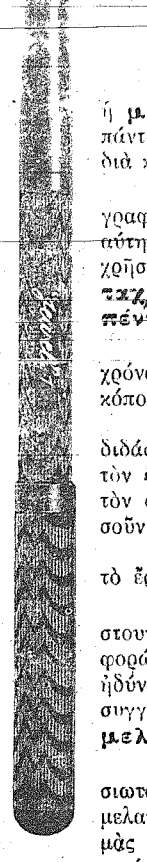
—Πότε θὰ φθάσουν αἱ ἀντιπροσωπεῖαι.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ φθάσῃ εἰς Κάννας τὴν 16)29 τρ., ἡ Ἀγγλικὴ τὴν 19)1 Ἰανουαρίου καὶ αἱ λοιπαὶ τὴν 23 5 Ἰανουαρίου.

—Ἐπίσημος παρατηρητής.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀναγράφει τὴν εἴδησιν, ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ μετάσχῃ ἐπισήμως τῆς ἐν Κάννας Διασκέψεως, διδουσα εἰς τὸν κ. Χάρβεϋ τὸν τίτλον ἐπισήμου παρατηρητοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
"Ο ΚΟΡΑΗΣ"
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Χ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΚΑΙ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ποῖος δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὴν σήμερον ἡ **μελανοφόρος πέννα** εἶνε ἀναγκαία διὰ πάντα γραφέα, ὡς ἀπαραίτητον—ἦνε τὸ ὅπλον διὰ κάθε στρατιώτην.

Ἂς παύσῃ λοιπὸν ἕκαστος νὰ ἐμβάπτῃ τὴν γραφίδα ἐντὸς τῆς μελάνης, διότι μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξάπλωσιν τῶν μελανοφόρων πεννῶν ἡ χρῆσις μελάνης εἶνε ἐντελῶς περιττή. **Ἂς μεταχειρίζηται μόνον μελανοφόρους πέννας.**

Αἱ **μελανοφόροι πέννα**ι ἐξοικονομοῦσι χρόνον καὶ ἀπαλλάττουσι τὸν γράφοντα παντὸς κόπου.

Εἶνε ἀπαραίτητοι καὶ χρησιμώταται διὰ τὸν διδάσκαλον. τὸν μαθητήν, τὸν καταστηματάρχην, τὸν ἐπιστήμονα, τὸν κληρικόν, τὸν ὑπάλληλον καὶ τὸν ἁπλοῦν βιοπαλαιστὴν τὸν γινώσκοντα ὀπωσοῦν γραφήν.

Αἱ **μελανοφόροι πέννα**ι διευκολύνουσι τὸ ἔργον τῆς ἡμέρας.

Ἐπὶ δὲ ταῖς ἐγγιζούσαις ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους τί προσφορώτερον, ὡραιότερον καὶ ἐπικαιρότερον θὰ ἠδύνατό τις νὰ προσφέρῃ πρὸς κυρίαν ἢ κύριον, συγγενῆ ἢ φίλον, παιδίον ἢ κοράσιον παρὰ μίαν **μελανοφόρον πέννα**ν:

Τὸ βιβλιοπωλεῖόν μου ἐπρομηθεύθη πλουσιωτάτην συλλογὴν ἀμερικανικῶν καὶ ἀγγλικῶν μελανοφόρων πεννῶν, αἵτινες πωλοῦνται εἰς τιμὰς λογικάς.. Ἐπίσης καὶ μεγάλην ποσότητα δελταρίων καὶ λοιπῶν εἰδῶν διὰ τὰς ἑορτάς.

Σπεύσατε νὰ προμηθευθῆτε πρὶν ἐξαντληθῶσιν.

ΜΟΝΟΝ 25 ο)ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ

Ἔπρεπε 50 ο)ο ὅση εἶναι ἡ διαφορά!

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν μερικῶν ἀγοραστῶν τῶν Σπίρτων ὅπως μὴ ξαφνίζωνται διότι νέα ἐργοστάσια προτείνουν μὲ 15 % ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ Σπίρτα τοῦ ΠΕΤΕΒΙΝΟΥ (εἰς ἄλλας πόλεις προτείνουν 10 % ὀλιγώτερον ἄλλοῦ 25 καὶ ἀλλοῦ 20 %) Εἶνε ἐντελῶς φυσικόν. **Κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν τιμήν του.** Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἀνεφάνησαν ἐν Κύπρῳ. Σπίρτα Ἰαπωνικά, Ἰταλικά, Αὐστριακὰ καὶ ἄλλα μάλιστα κατὰ 50 %/ο εὐθηνότερα ἀπὸ τὰ **Σουηδικά**, καὶ τὰ ὁποῖα καθὼς ἤτο ἐπόμενον σταματοῦν εἰς τὰ ῥάφια τῶν μαγαζιῶν ἅμα ἀρχίσῃ ἡ ὑγρασία τοῦ χειμῶνος. Δὲν εἶνε μόνον εἰς τὰ Σπίρτα ποῦ συμβαίνει νὰ ὑπάρχῃ πρᾶγμα δεύτερον καὶ τρίτον. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὰ σιγάρα, εἰς τὰ ψωμιά, εἰς τὰ ὑφάσματα κλπ. Εἰς τὰ **Σπίρτα** πρὸ πάντων καθένας ποῦ θὰ ἀγοράσῃ ἕνα βακέττον εἰς τὸ σπίτι του θὰ προτιμήσῃ νὰ δώσῃ 3 γρ. νὰ πάρῃ ἕνα βακ. **Σουηδικὰ τοῦ Πετεβίνου** καὶ μετὰ 15 ἡμέρας νὰ πάρῃ ἄλλο ἀντὶ νὰ ἀγοράσῃ ἄλλες μάρκες καὶ νὰ πληρώνῃ 2 ½ καθ' ἑβδομάδα.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων
(13—) **ΣΟΥΗΔΙΚΩΝ** Ἐργοστασίων **Σπίρτων.**

ΣΕΡΕΑΛΟΣ
(Cerealose)

τοῦχος τρικαλσίν (*tricalcine*) εὐχάριστον καὶ τονωτικὸν φάρμακον διὰ μεγαλύτερα παιδία 2 ἐτῶν καὶ ἄνω, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα *specialités*.

Αἱ μητέρες αἱ ὁποῖαι θὰ δώσωσιν εἰς τὰ θηλάζοντα τέκνα των μίαν συμπληρωματικὴν τροφὴν μετὰ τὸν ἕκτον μῆνα, ἡ ὁποία συγχρόνως θὰ διευκολύνῃ τὴν ὀδοντοφυΐαν τὴν κανονικὴν αὔξησιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀστῶν, ἂς μεταχειρίζωνται τὸ **Σερεαλόζ**. Εἶνε ἄλευρον θρεπτικὸν λαμβανόμενον διὰ βρασμοῦ τῶν κυριωτέρων δημητριακῶν (*céréales*) σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, σιφουναριοῦ, περιέχον ἐξ ὁλοκλήρου τὰς φωσφορικὰς οὐσίας καὶ τὰ ζωογόνα στοιχεῖά των (*albumines*) ὑπὸ μορφὴν λίαν ἀφομοιώσιμον.

Τὸ Σερεαλόζ εἶνε ἡ μᾶλλον θρεπτική, εὔπεπτος, εὐχάριστος καὶ ἐλαφρὰ τροφὴ Συνιστᾶται ἰδίως εἰς βλας τὰς μητέρας διὰ τὰ τέκνα των ὡς συμπληρωματικὴ τροφὴ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θηλασμοῦ, πρὸ πάντων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ καὶ τῆς ὀδοντοφυΐας καὶ καθ' ὅλην τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν· 2) εἰς τὰς ἐγκύους γυναῖκας καὶ τὰς ἡλαζούσας εἰς τὰς ὁποίας παρετηρήθη ἐξισορροπημένος αὔξησις τοῦ γάλακτος· 3) εἰς τοὺς νέους κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν· 4) εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀναρρωνύοντας, εἰς τοὺς νευρασθενικούς, εἰς τοὺς ἐξησθενημένους, εἰς τοὺς καταβεβλημένους ὑπὸ πνευματικῆς κοπώσεως, καὶ τοὺς δυσπεπτικούς.

Πωλεῖται εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ι Γ. Ἰακωβίδου ὅπου παρέχονται καὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Εἰς τὸ αὐτὸ φαρμακεῖον πωλεῖται σοκολατοῦχος τρικαλσίν (*tricalcine*) εὐχάριστον καὶ τονωτικὸν φάρμακον διὰ μεγαλύτερα παιδία 2 ἐτῶν καὶ ἄνω, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα *spécialités*.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΔΑΜΑΛΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ἀφιχθείσης σήμερον τῆς ἀπό τινες παραγγελθείσης δ